HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: (312) 762-2044

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN
arcibiskup pražský.

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 **Roč. (Vol.) II. — Číslo 31. Sobota (Saturday) 30. července (July) 1977** Cena 25 centů

PETR OVEČKA:

Jak byl Jan Nep. Neumann kanonizován

Takto to vypadalo na Svatopetrském náměstí v Římě v neděli 19. června při kanonizaci prachatického rodáka a 4. filadelfského biskupa — redemptoristy Jana Nepomuka Neumanna. Obloha byla blankytně modrá, italské slunce palčivě hřálo a zvony všech římských chrámů i kostelíčků vyzváněly — na počest prostému Božímu člověku, který dělal všechny každodenní práce dokonale a doslova se "uštval" ve službě bližnímu v době amerických pionýrů. (Přečtěte si na str. 3 projev kard. Krola z Filadelfie.)

Stalo se tak při velkolepé slavnosti na náměstí sv. Petra v neděli 19. června dopoledne. Prostory těsně pod pódiem s oltářem před hlavním vchodem baziliky zaplnilo na 30 000 Američanů, které do Říma přivezla zvláštní letadla (a další tisíce prý nepřijely, protože se nepodařilo zvládnout více letů), a 600 našich bývalých německých krajanů ze Sudet, dnes žijících v NSR a Rakousku. Mezi deseti koncelebranty, kteří se sv. Otcem sloužili mši svatou, byl i pražský ap. administrátor dr. František Tomášek, jehož dřívější jmenování kardinálem bylo před krátkem zveřejněno. U oltáře přisluhovali se studenty Severoamerické koleje také tři bohoslovci z naší koleje Nepomucena.

Obřad svatořečení se konal na začátku mše svaté, takže zpěv Gloria tvořil i děkovný hymnus za nového světce. Předtím prefekt kongregace, která je pověřena procesy svatořečení, kard. Bafile — velký přítel našich zemí, které měl na starosti za let svého působení na státním sekretariátě, než odešel za nuncia do NSR — požádal sv. Otce o svatořečení: nový světec bude radostí a chloubou nejen země, v níž se narodil, dále země, v níž pracoval jako kněz a biskup, ale též všech těch svých krajanů, kteří pro nepřízeň časů jsou donuceni žít mimo svou vlast. Následovala Litanie ke všem svatým a po ní oficiální formule svatořečení: »*Ke cti svaté a nerozdílné Trojice, k vyvýšení katolické víry a růstu křesťanského života, mocí Našeho Pána Ježíše Krista, svatých apoštolů Petra a Pavla a Naší, po zralé úvaze a po mnohých modlitbách o Boží přispění, když jsme vyslechli úsudek více našich bratří v biskupském úřadě — prohlašujeme a definujeme blahoslaveného Jana Nepomuckého Neumanna za svatého, vpisujeme ho do seznamu svatých a rozhodujeme, aby byl v celé církvi zbožně uctíván jako svatý.*« Hned na to se sám sv. Otec modlil k Bohu o přímluvu nového světce: »*Bože, tys povolal svatého biskupa Jana, vynikajícího biskupskou službou a láskou, aby řídil tvůj lid v zemích Ameriky; dopřej nám na jeho přímluvu, abychom neustále rozmnožovali rodinu tvé církve péčí o křesťanskou výchovu mládeže a statečným svědectvím bratrské lásky.*« Mešní čtení rozváděla hlavní hybné myšlenky Neumannova apoštolátu: z proroka Izaiáše, který velebí putujícího kazatele radostné zvěsti; Pavlovo vyznání, že se hleděl stát všem vším, aby co nejvíc lidí získal pro Krista a že to Kristova láska ho žene, aby kázal; a konečně úsek evangelisty Jana o Kristu dobrém pastýři, v jehož šlépějích Neumann věrně kráčel. V kázání sv. Otec nazval slavnost svatořečení oslavou svatosti, oslavou lidské lásky, která se povznesla až k svému vrcholu v Kristu, v Bohu. Neumannova láska k lidem byla skutečnou bratrskou, misionářskou a pastýřskou láskou: Jedna z jeho hlavních zásluh spočívá v neúnavném zakládání katolických škol, v péči o náboženskou výchovu mládeže i dospělých. Těšil nemocné, pomáhal chudým, nestranil se hříšníků, kříž mu byl školou, eucharistie těžištěm jeho života. »Prosíme ho, aby nám svou přímluvou a svým příkladem pomáhal dnes a vždycky.«

V průvodu k obětování byly neseny také dary, které připomínaly místa, kde nový světec působil, a pole jeho působnosti — nádoba s rýží jeho péči o chudé, léky pro misie jeho starost o nemocné, květiny a bažant kraje, kde misionářoval atd. Mezi těmi, kdo nesli obětní dary, byla i Čechoameričanka v našem národním kroji a sudetský mladý muž v kroji bavorském. Závěr celé slavnosti tvořilo mohutné »Bože, chválíme tebe«, které na stejnou melodii zpívaly tisíce na náměstí, každý ve své řeči — Průvodce kanonizace měl text ve čtyřech řečech (česky tam nebyl ...).

Ještě v neděli odpoledne se sešlo na 30 českých kněží v kapli koleje Nepomucena, aby ke cti svého nového nebeského ochránce sloužili první společnou mši svatou. Hlavním celebrantem byl biskup z Houstonu mons. Jan L. Mořkovský, který ve svém proslovu připomněl, že se skupinou krajanů, kterou vedl, přijel do Říma přes Prahu a Prachatice, rodiště sv. Jana Nep. Neumanna. V přeplněné kapli byli kromě členů římské krajanské obce také naši krajané z NSR, Švýcarska a Rakouska, kteří přijeli na kanonizaci — jen z okolí Norimberka jich připutovalo 17 za vedení svého duchovního Otce Pavla Kučery. A nesmíme tu ani zapomenout na stovky — či to byly tisíce? — Čechoameričanů, vedených prelátem Aloisem J. Mořkovským z Texasu, prof. ThDr. Ludvíkem Němcem z Filadelfie, ThDr. Petrem Lekavým, benediktiny P. Karlem Kolkem a Vojtěchem Vítem z Chicaga, redemptoristou P. Francis A. Novákem z Washingtonu, mons. Františkem Přibylem, farářem od Bl. Anežky České v Chicagu atd. A z vlasti přijela skupina 30 kněží a tří řeholních sester v čele s kapitulním vikářem z Českých Budějovic Kavalem.

Následující tři dny byly v hlavních římských bazilikách pobožnosti ke cti nového světce; jeden den byl věnován duchovní obnově řeholních sester, druhý kněžím a třetí laikům. Druhý den, to bylo v římské katedrále u Svatého Jana v Lateráně, se při mši svaté několikrát ozval český jazyk: hned na začátku uvedl mši svatou kard. Tomášek z Prahy, české — i když v ústech slovenské řeholní sestry — bylo první čtení a dvě z přímluvných modliteb, a česky krátce kázal i Neumannův dnešní nástupce na filadelfském stolci arcibiskup kard. Krol — mluvil ještě anglicky, německy a italsky. Kolem oltáře stálo na 400 kněží — všichni čeští poutníci a ti z římských, kteří se mohli uvolnit.

Svatý Jan Nepomucký Neumann, který v »českém nebi« rozmnožil voj našich přímluvců u Božího trůnu, věrným plněním svých biskupských povinností, svou hrdinnou láskou k Bohu a bližnímu, je, jak to řekl sv. Otec při zvláštní audienci k americkým poutníkům, »náš vzor a náš pomocník. Modlíme se, aby jeho příklad a svědectví jeho svatého života byly zdrojem síly a radosti všem vám do budoucna.« Nechť je jím i nám, svým krajanům.

Dvě smutné zprávy

Právě po redakční uzávěrce jsme dostali od dr. Fr. Hradila z Denveru, Colo. obšírnou zprávu o dvou náhlých úmrtích z řad našich národně uvědomělých a velmi činných exulantů. 1. V Kanadě zemřel 6. července 1977 následkem těžkých zranění při autonehodě čtyřicetiletý ING. ZDENĚK KUBÍNEK, šťastný manžel a otec dvou dětí, — věrný člen exilní misie sv. Vojtěcha v Hamiltonu, kde je misionářem mezi naším lidem všem našim čtenářům známý Otec Josef Šach. 2. V Denveru odešel na věčnost 67letý universitní profesor DR. JOSEF KORBEL. Ten zemřel na rakovinu v Denveru v neděli 17. července. — R.I.P.

Pro nedostatek času na vysázení Hradilových podrobných zpráv o záslužné práci obou těchto našich tvořivých krajanů exulantů, přinášíme alespoň na první stránce toto krátké oznámení jejich úmrtí, a v příštím čísle najdete oba jejich nekrology, jak nám je dr. Fr. Hradil napsal.

Pozůstalým rodinám obou našich zesnulých přátel vyslovujeme upřímně a hluboce cítěnou soustrast.

Redakce

RODINNÝ PIKNIK
KLUBU DOMOV
A
SPOLKU SV. VOJTĚCHA
JE UŽ TUTO NEDĚLI.
PŘIJĎTE VŠICHNI,
PŘIVEĎTE SVÉ ZNÁMÉ!

ENGLISH SECTION INSIDE

Sloupek informací

VE VĚCI VIETNAMU, ZPYŠNĚLÉHO ALBIONU A NA OKRAJ ZPRÁV Z EVROPY, TEDY I Z ČSR

Nyní "sjednocený" a proto jen komunistický Vietnam se uchází o křeslo v Organizaci Spojených národů. USA jeho přijetí dosud vetovaly, což se nyní po prohlášení zástupce vedoucího americké delegace velvyslance Donalda McHenryho změní. Zmocněn washingtonskou administrativou sdělil Bezpečnostní radě OSN, že Spojené státy hledí vpřed ke spolupráci s Vietnamem, jako již s jinými národy, aby se dospělo k novému údobí míru a soužití, nejen ve vzájemných vztazích, ale v celém světě".

"Poslouchá se to moc pěkně, ale musíme slyšet i ty hlasy zpoza diplomatických tribun. Nedávno vlastně ty, které zazněly již ve Spojených národech. Sovětský velvyslanec u OSN Oleg Trojan by například více-méně obvinil USA, že se brání zaplacení všech válečných škod Vietnamu. Vůbec nechtěl vidět dobrou vůli amerických míst dostat ty jihoasijské věci do pořádku, ale zase měl úmysl rozdmýchat nějaký ten politický ohýnek, na němž možná ani Vietnam nemá zájem.

Předmětem diskuse se stal dopis bývalého prezidenta Spojených států Richarda Nixona, který dne 1. února 1973 nabídl severo-vietnamskému předsedovi vlády, Pham Van Dongovi pomoc ve výši $4.75 bilionu. Začátkem července ověřil tuto informaci v americkém tisku bývalý státní sekretář Henry Kissinger. Ano — řekl v zásadě — to jsme chtěli udělat. Avšak Severní (komunistický) Vietnam porušil zásady sjednaných pařížských dohod ještě ve stejném roce (1973) pokračováním a stupňováním vojenských akcí a pro Spojené státy proto neexistují — dodal — "ani právní, ani morální závazky vládě v Hanoi nějak pomáhat".

Z úvodem citovaného výroku Donalda McHenryho vyplývá, že Washington přesto pomáhat chce, což nelze pokládat za nesprávné, začne-li se v politicko-hospodářských stycích od realit dnešních dnů, bez pocitů nějaké morální kocoviny. Američtí prezidenti, demokraté i republikán nadělali v otázce Vietnamu řadu chyb, — domnívám se však, že podvodná jednání vietnamských komunistů (nedodržování slova, porušování dohod atd.) je více než vyvážila.

□

KAM KRÁČÍ "PYŠNÝ ALBION"?

"Albion", jak si jistě vzpomínáte, je okřídleným názvem pro Velkou Británii, pro tu bývalou velkořiši, kde kdysi slunce nezapadalo, ale dnes bývalému favoritovi nějak nepřeje. (Viz např. H.N. 27. 3. 1976.) Královna Alžběta II. oslavila 25 let panování a svítilo trošku sluníčka, ale více bylo deště a nepohod — zvláště v politice. Myslím, že se dá říci, že ji za dnešní vlády labouristického ministerského předsedy určují dva faktory: jednak poměr k mocným a věčně neklidným odborovým organizacím-uniím, jednak vztah Velké Británie k Evropskému společenství, jehož se teprve před čtyřmi roky stala členem. V obou těchto směrech prožívá nyní Londýn velmi vážnou krizi.

Menšinovou vládu Labour Party p. Callaghana podporuje v parlamentě 13 členů Liberální strany Davida Steele s podmínkou, že bude dodržena takzvaná "sociální smlouva", kterou Callaghan před dvěma roky vyjednal s uniemi, jež mu přislíbily, že nebudou mít žádné zvláštní mzdové požadavky. Smlouva vyprší koncem července — a již v půli června ohlásila politicky velmi mocná unie horníků požadadavek zvýšit mzdy o 90 procent a druhá nejmocnější (dvoumilionová) organizace dopravních zaměstnanců se přidala ... Callaghanovi asi nezbyde, než vypsat nové volby, které jeho strana najisto prohraje. —

Když čtete v evropských novinách, "Albion" ukazuje ještě jednu vadu. Myslejí si (Britové) — tak vám z článků vyplývá — že stále ještě panují časy císařovny Viktorie (vládla 1837—1901), za níž se v Evropě nestalo, co by si Londýn nepřál. V této "tradici" prý pokračují i co by dočasní předsedové Evropského hospodářského společenství. Kde se jim to hodí, prosazují jen britské zájmy, což samozřejmě sblížení mezi kontinentem a Evropou nepřispívá.

S Belgičany, Francouzi a Holand'any se Angličané nechtěli dohodnout o rozsahu rybářské oblasti, která je pro jmenované země velmi důležitá (ministr zahraničí Anthony Crosland). Jeho nástupce David Owen měl prý prohlásit, že "diskutovat se bude jen o tom, o čem on rozhodne". A dále jsou v té hře proti Evropskému společenství labouristický ministr energetiky Tony Wedgwood-Benn a ministr zemědělství Silkin ...

V otázce — "jak přežít" to demokracie, jak vidět, nemají někdy snadné ...

□

KROKODÝLÍ SLZY ČS. KOMUNISTŮ

Rozhodujícím mužům v západoněmecké sociálně demokratické straně — jejíž místopředseda Helmut Schmidt, nedávný návštěvník Washingtonu, je kancléřem Německé spolkové republiky, v našich pojmech ministerským předsedou — se přestali zamlouvat rejdy jisté části — zvláště mladších členů, kteří ukazovali ochotu spolupracovat s různými organizacemi komunistů. A tak navrhli jejich vyloučení ze strany. V zemské organizaci v Hamburku šlo například o 56 členů SPD (Sozial Demokratische Partei Deutschlands), celkově v NSR o několik stovek lidí, kteří by chtěli sedět na dvou židlích.

Pražské RUDÉ PRÁVO ronilo soucit a obavy: "Není to první a zřejmě ani poslední případ, kdy špičky SPD chtějí exemplárním trestem zastrašit další tisíce členů strany před spolupraci s pokrokovými organizacemi v NSR." (Rozuměj ty, kteří jsou ochotni spolupracovat s těmi, kdo vždy stáli na straně zájmů nejširších vrstev — s komunisty.)

Každá politická strana mívá občas potíže s některými členy Čs. komunisté nám výše citovanou zprávou potvrzují, že západo-němečtí sociální demokraté "zastraší tisíce". Po pravdě řečeno, ani nezastraší, protože postižení budou dál pracovat na svých místech a psát do novin, hovořit na televizi atd.

Horší to mělo a ještě má oněch 326.817 členů komunistické strany v Československu, kteří byli v průběhu takzvané "výměny legitimací v rámci pohovorů v době mezi lednem až zářím 1970 vyloučeni ze strany (62.147) resp. jim bylo "členství zrušeno" (259.670) nebo je potkal jiný osud. Čísla jsem převzal ze zprávy tehdejšího prvního, dnes generálního tajemníka ústředního výboru KSČ dr. Gustáva Husáka, přednesené na zasedání ÚV dne 10. prosince 1970.

Kdo byl postižen, byl vyhnán do životních nejistot, o nichž mají i nekomunistické emigrace z roku 1948, i z léta 1968 velmi přesné ponětí. V souvislosti vyloučení několika stovek prokomunistů z německé SPD, čs. komunistický tisk roní tedy slzy krokodýlí, neupřímné a nepoctivé ... Ve věci čistek v KSČ je však možné zakončit velmi optimisticky:

"Budete-li vyhánět všechny ne zvláště poslušné, ale chytré lidi, a ponecháte kolem sebe jen poslušné pitomce, pak určitě stranu zahubíte" — napsal V. I. Lenin starým spolubojovníkům Kameněnovi a Zinověvovi (viz "Dokumenty VI. Kongresu Komunistické Internacionály", svazek 1, str. 614).

Mám takový dojem, že Lenin se v posledních letech v tom svém kremelském mausoleu párkrát "obrátil", když tak "kouká" na politiku svých žáků ....

□

Z ČSR

Z Československa dnes dvě zprávy. První je o tom, že dne 1. července skončil v Obecním domě v Praze II. sjezd Čs. strany lidové. To bývala v první republice pod vedením Msgra Jana Šrámka politická strana, podporovaná ve volbách v průměru 600.000 voliči v historických zemích, která spoluvytvářela československou demokracii. Za války byl Msgr. J. Šrámek (1870—1956) předsedou exilové vlády v Londýně, po válce byl do r. 1948 místopředsedou vlády. Ve volbách v roce 1946 — posledních jakž-takž demokratických v Československu — získala jeho Lidová strana 1,111.009 hlasů a tedy mocný mandát spoluurčovat osudy republiky. Avšak podobně jako v ostatních nekomunistických stranách (národně socialistické, slovenské Demokratické straně, v sociální demokracii) našli se i mezi "lidovci" politikáři, ochotní spolupracovat s KSČ. Za všechny jmenuji Josefa Plojhara, poslance (1946) z Českých Budějovic, který je dodnes členem parlamentu, ale nikoliv za České Budějovice, nýbrž za moravskou Kroměříž; asi to má své důvody. Tito lidé udělali po únoru 1948 z Lidové strany straničku, která pomáhá vládnoucím komunistům udržovat před světem fasádu pluralitního politického systému. Počet členů je omezen — podle zpráv z roku 1968 — na asi 20.000.

Zmíněný druhý sjezd "obrozené" Lidové strany, který se teď konal v Praze, "přijal obsáhlé usnesení", v němž se slibuje "v celé straně všestranně upevňovat socialistický způsob života ... podporovat mírový program SSSR" atd. Druhým sjezdovým dokumentem byl "Dopis ústřednímu výboru Komunistické strany Československa", který KSČ zdraví jako "vedoucí sílu společnosti". Co k tomu dodat? Snad jen to, že do výčtu komunistických zločinů patří i lámání páteře ...

Druhá zpráva je rovněž z 1. července. V ten den "byla ustavena tisková agentura Orbis, jejímž úkolem je informovat světovou veřejnost o socialistickém Československu". Generálním ředitelem byl jmenován Vladimír Vipler, který byl od července 1969 — tedy již v okupací "znormalizovaném" Československu — ředitelem zahraničního vysílání čs. rozhlasu. Nová tisková agentura jistě nebude konkurencí oficiální ČTK (Čs. tiskové kanceláře). Bude jen jinými slovy říkat a omílat tytéž informace.

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

July 30, 1977 — Vol. II, No. 31.

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?

CHRISTIE'S REAL ESTATE

VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

PRI KOUPI A PRODEJI MAJETKU
VAM NEJLEPE POMŮŽE A PORADÍ
MARUŠKA ŠMELHAUSOVÁ
u FIRMY PAV-HANSON REALTY, INC
6608 WEST CERMAK ROAD. BERWYN
SPOLEHLIVÁ SLUŽBA A
MNOHOLETÁ ZKUŠENOST
Též služby PŘEKLADATELSKÉ
u soudu, doklady, formuláře
(Zejména Americké Občanství)
VOLEJTE: 795-7100

Dnes přinášíme další tři záběry z průvodu "Dne porobených národů" na chicagské hlavní ulici "State Street" v sobotu 16. července, jejichž symbolismus je otřesný (zleva doprava): Věřící Litevci nám obrazem ztělesněného a mučeného Krista připomínají, že je zločinem mlčet o pronásledování věřících křesťanů v zemích pod komunistickou rudou diktaturou; jugoslávští Srbové zase chtěli upoutat pozornost spokojeně pohlížených Američanů portrétem v Chicagu nedávno zavražděného protikomunistického novináře Dragisha na skutečnost, že mezinárodní komunismus má své špiony, dráby a katy i v USA, kteří na rozkaz svých ústředen se neštítí vraždit své nebezpečné odpůrce — (a dokonce i dítě, které s ním bylo v jeho redakční kanceláři), i když americká policie dosud tvrdí, že motiv této vraždy nebyl politický. Na třetím obrázku nám Ukrajinci mapou Sovětského svazu a uniformovaným hachařem s hůlkou jasně názorně ukazují, že celý Sovětský svaz je věznicí a táborem nucené práce, z něhož není útěku, protože je vojenskými střežen a policejně hlídán. — Poctivě a soustředěně se nad těmi třemi výmluvnými symboly komunistického násilí a nesvobody zamyslete. Naše stará vlast — Československo — má už téměř třicet let pod hanebným rudé Moskvy poručníkem.

Svatý biskup Jan Nep. Neumann

HRDINA POKORNÝCH

Poselství filadelfského arcibiskupa Jana kardinála Krola při arcidiecézní oslavě nového svatého ve Filadelfii

(Z angličtiny přeložil Msgr. Alois J. Mořkovský)

Žijeme v době skutečných hrdinů, ale zároveň i v době, která má víc než svůj podíl na existenci podivných hrdinů. Nečistotě a surovosti se věnuje tolik pozornosti, že dobří, pokorní lidé, kteří žijí užitečný ale skromný život, začínají pomýšlet na to, zdali se kdo ještě vůbec stará o možnosti, potřebné k zachování zdravého rodinného života. Dobří lidé potřebují příklad skutečných hrdinů, aby se upevnili ve svých zásadách a byli účinně podpořeni ve svých vlastních poctivých snahách.

Dobří lidé ve Spojených státech amerických a v celém světě vůbec mají právě takového potřebného, vždy moderního hrdinu v novém světském biskupu Janu Nepomucenu Neumannovi z řádu redemptoristů, čtvrtém biskupu Filadelfie, který byl slavnostně zahájen právě letošního 19. června.

Biskup Neumann byl skutečný hrdina a velikán všedního dne; hrdina, který se vyhýbal veřejnému obdivu, pozornosti a povšimnutí. Jeho hrdinství sestávalo v tom, že konal všední skutky náramně dobře — tak dobře, že církev ve Spojených státech amerických a ve světě dosud žije z jeho iniciativ a stále prospívá — díky jeho snahám — a z jeho příkladu se bude obohacovat i v budoucnu.

Možná, že žádný úkol církve v devatenáctém století nebyl obtížnější a nevděčnější než služba duchovním potřebám přistěhovalců ve Spojených státech — cizinců v cizí zemi. Mladý Jan Neumann přistál u břehů této země ještě před svým vysvěcením, úplně bez ujištění, kde a komu bude sloužit. Když jej biskup Dubois z New Yorku vysvětil na kněze, odebral se novosvěcenec hned a s úplnou poslušností do některých snad nejobtížnějších průkopnických okrsků západního státu New Yorku. V ovzduší, kde přistěhovalci mohli snadno ztratit ponětí o duchovních pokladech při svém boji o živobytí, kněz Neumann se zaměstnával zdánlivě všedními úkoly: umožňováním vykonávání náboženských povinností a poskytováním zdravé náboženské výchovy. Byl znám pro svou přísnost, ale nevyžadoval od druhých, co sám nevykonával na sobě — a výsledek jeho celoživotní práce potvrzuje [illegible] výroku sv. faráře Arského, J. Vianney, patronského duchovní správce [illegible] (pondělí [illegible]) "služby kněz vyznamenává [illegible] lidi; svatý kněz vychovává vskutku hrdiny."

Po čtyřech letech neúnavné, vyčerpávající misijní práce kněz Neumann se začal starat, aby při starostech o druhé "sám nebyl při tom vyřazen." Proto vstoupil do řeholního života v kongregaci Nejsvětějšího vykupitele — (k redemptoristům) — aby se postaral o své vlastní posvěcení a spásu. Jakožto řeholník byl zosobněným vzorem v zachovávání všech řeholních pravidel, v modlitbě a apoštolské horlivosti do té míry, že si skorem zkazil zdraví všestrannou osadní prací, zvláště v německé části Pittsburghu.

V té době si učinil předsevzetí, podobné tomu sv. Alfonse, zakladatele Redemptoristů. Kněz Jan Neumann slíbil Bohu, že nepromarní ani minutu. "Čas, je peníz věčnosti, a nanejvýš opatrné hospodaření je nutné s každým okamžikem." To též by se nezdálo být nic zvláštního, ale každodenní věrnost takovému předsevzetí může právě zplodit hrdiny a světce; tak se stalo u Alfonse z Liguori a u Jana Nep. Neumanna. Díky takovému slibu — v krátké době dvou let, které ztrávil v Pittsburghu — kněz Neumann, první redemptorista, jenž složil řeholní sliby v Americe, dokázal nejen řídit stavbu kostela a rozšíření osadní školy, ale též sepsat německý katechismus jak pro zaučení mládeže do pravd náboženských, tak i proto, aby si jeho osadníci mohli osvojit pevné základy zdravé náboženské výchovy. Tyto katechismy měly hluboký vliv na katolictví v Americe ještě po mnoho let po jeho smrti.

Když byl duchovním správcem velké osady v Baltimore, důstojný pán Neumann si vyvolil za ústřední místnost malou světničku v přízemí blízko předních dveří, aby byl hned k službám všem, kdo ho potřebovali. Do této světničky přicházel pravidelně ke zpovědi nový baltimorský arcibiskup František Patrik Kenrick a odcházel přesvědčen, že se setkal s opravdu svatým knězem, který by se výborně hodil za biskupa ve Filadelfii, a vskutku ho také k tomu navrhl Svatému Otci.

* * *

Činnost biskupa Neumanna ve Filadelfii je dobře známá, zvláště vzhledem k jeho práci, která ovlivnila dějiny katolické církve ve Spojených státech amerických: založil řadu osadních škol a zavedl pořádek eucharistických pobožností — (čtyřicetí hodinových pobožností) — po celé diecési. Ve dvou letech po jeho příchodu do Filadelfie počet žactva v katolických školách vzrostl z 500 na 9,000 — a školy jeho diecése sloužily za vzor po celé naší americké zemi.

Pastýřský list papeže Benedikta XV. z 11. prosince r. 1911, ve kterém prohlásil biskupa Neumanna za blahoslaveného, se stal vskutku úředním popisem hrdinné křesťanské lásky, takže i II. vatikánský sněm v "Ústavě o církvi" se o tom listu zmiňuje ve svém popisu svatosti.

Papež Benedikt XV. napsal: "I nejvšednější skutky, prováděné se stálou dokonalostí uprostřed nevyhnutelných obtíží, mohou přivést sluhu božího k dosažení heroické ctnosti. Právě v jednoduchosti těch skutků nalézáme pevný důkaz k rčení věřícím kterékoliv doby, 'Jste povinni uctívat ctihodného Jana Nep. Neumanna'."

Biskup Neumann je tedy vzorem nejen biskupům, kněžím a členům řeholí, ale též všem křesťanům. Konal skutky všední s nevšední dokonalostí. Konal skutky ve skrytu, pro zrak Boží, ne pro chválu lidskou. Kladl důraz na základní křesťanské věci: na zdravou náboženskou výchovu a upřímnou zbožnost; vyhýbal se očividnějším, ale méně základním stránkám své kněžské a biskupské činnosti. Byl rozvážný a laskavý; byl zbožný a poslušný; byl trpělivý a vytrvalý. Byl skutečným budovatelem církve, nejen stavbami, které budoval, ale vzorným životem, jakým žil.

Neustále živá vzpomínka

Smrt, jež nám oči zavírá,
[illegible] nebe brány otvírá;

Ve věku, nedožitém 3 srpna [illegible] let, [illegible] v Československu náhle zemřela dne drahá a milovaná paní

MARIE KORÁBOVÁ

roz. Chottová

z Prahy 3, Lucemburská 6.

Stále vzpomínající

rodina NOVOTNÁ-SLÁDKOVÁ

z Winnipegu

Reklama v hromadných sdělovacích prostředcích

V našem moderním způsobu života je vliv reklamy a propagandy stále citelnější a nikdo mu již nemůže uniknout. Reklama a propaganda je přirozeně i zdrojem mnoha sociálních výhod, protože zájemci se tak mohou seznámit s různými výrobky anebo organizacemi, které jim nabízejí své služby, a tím se může podstatně zvýšit jak oběh zboží, tak jejich informovanost a spokojenost. Současně se tím rozvíjí i obchod ve prospěch celé veřejnosti. Tuto složku hospodářského procesu je jistě třeba kladně hodnotit, pokud ovšem každý kupující má zaručen svobodný výběr, a pokud reklama dává přednost předmětům denní běžné potřeby. Reklama musí ovšem být věrohodná a musí si být vědoma svých speciálních výrazových forem.

Jestliže se ale přesto dělá reklama výrobkům zbytečným, anebo přímo škodlivým, jestliže se rozšiřují falešné údaje o některých předmětech, které jsou již v prodeji, a jestliže reklama hledí využít nízké lidské pudy, pak lidé, zodpovědní za takový druh propagandy, škodí společnosti a sami ztrácí věrohodnost a dobrou pověst. Působí se se tím škoda jednotlivcům i rodinám, protože taková propaganda se jim snaží vsugerovat, že potřebují něco, bez čeho se mohou klidně obejít, a pro nesoudného, naivního kupujícího pak vzniká nebezpečí, že mu nezbudou peníze na skutečně potřebné věci.

Z těchto důvodů reklamní agenti, si mají sami stanovit meze pro svou činnost, aby se jejich obchodní metody nakonec nestaly atentátem proti lidské důstojnosti a nespravedlivým postupem vůči společnosti.

Je třeba vyvarovat se především takové reklamy, která všestranně beze studu využívá pohlavní pud k výdělečným účelům, anebo která se snaží proniknout do lidského podvědomí a tím uvádí v nebezpečí svobodné rozhodování kupujících. Když se na př. U.S. Nejvyšší soud nemohl dohodnout na definici pornografie z úzkosti, aby v ničem neomezil lid-

(Pokračování na str. 5)

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obraťte se s důvěrou
na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY"
Realtors and Builders
7010 W. CERMAK RD.
BERWYN, ILL. 60402
MLS 788-8500

DOBA "BĚHEM ROKU"

18. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, stůj při nás, služebnicích, —a na naše prosby odpověz svou dobrotou. — Oslavujeme v tobě svého Tvůrce — a spoléháme na tvé vedení. — Proto prosíme: — Obnovuj v nás a stále zachovávej, co je tobě milé. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY KAZATEL
(Kaz 1, 2; 2, 21-23)

Marnost nad marnost — praví Kazatel — marnost nad marnost, všechno je marnost.

Vždyť se stává, že někdo pracuje moudře, rozvážně a úspěšně a nakonec to dá do vlastnictví jinému, kdo na tom nepracoval. I to je marnost a velké zlo. Co má člověk za všechno své namáhání a snahu, s níž se plahočí pod sluncem? Ano, po všechny dny má jen starosti; trápení je jeho zaměstnání, ani v noci si neodpočine jeho srdce. I tohle je marnost.

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KOLOSANŮM
(Kol 3, 1-5 9-11)

Bratři! Zároveň s Kristem jste byli vzkříšeni. Usilujte tedy o to, co pochází shůry, kde je Kristus po Boží pravici. Na to myslete, co pochází shůry, ne na to, co je na zemi. Jste už přece mrtví a váš život je s Kristem skryt v Bohu. Ale až se ukáže Kristus, náš život, potom se s ním ukážete i vy ve slávě.

Umrtvěte proto všechno, co je ve vašich údech pozemského: smilství, nečistota, chlípnost, zlá žádostivost a chamtivost, to znamená modloslužebnictví.

Neobelhávejte jeden druhého. Svlečte ze sebe člověka starého s jeho počínáním, a oblečte člověka nového, který jde cestou pravého poznání a obnovuje se k podobě se svým Stvořitelem. Tady už nemá smysl otázka, zdali je kdo Řek či Žid, obřezaný či neobřezaný, barbar, Skýta, otrok či člověk svobodný, všecko a ve všem je Kristus.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE
(Lk 12, 13-21)

Někdo ze zástupu požádal Ježíše: "Mistře, řekni mému bratru, ať se se mnou rozdělí o dědictví."

On mu odpověděl: "Člověče, kdo mě ustanovil nad vámi soudcem nebo rozhodčím?"

Potom řekl lidem: "Mějte se na pozoru před každou chamtivostí, neboť i když má člověk nadbytek, není jeho život zajištěn tím, co má."

A pověděl jim toto podobenství:

"Jednomu bohatému člověku se na polích hojně urodilo. Rozvažoval o tom a říkal si: 'Co budu dělat, když už nemám kam sbožit svou úrodu?' Pak si řekl: 'Tohle udělám; zbořím stodoly, postavím větší a tam shromáždím všechno své obilí i ostatní zásoby a řeknu si: Teď máš veliké zásoby na mnoho let; klidně si žij, jez, pij, vesele hoduj.'

Ale Bůh mu řekl: 'Blázne! Ještě této noci budeš muset odevzdat svou duši, a čí bude to, co jsi nashromáždil?'

Tak je to s tím, kdo si hromadí poklady, a není bohatý před Bohem."

Apoštolát modlitby

V měsíci *červenci* se modlíme na úmysl, aby mladí křesťané dovedli být aktivními a vlivnými apoštoly u své generace; *misijní úmysl*: Za laiky v mladých církvích, aby se připravovali na úkoly, které je čekají.

Srpen: Aby každá křesťanská obec podávala účinné svědectví církevního a apoštolského života; *misijní úmysl*: Aby Duch svatý vnukl církvi nové cesty a možnosti, jak hlásat Kristovo království v Číně.

Září: Za biskupy, kteří se shromáždí na synodu, aby je Duch svatý osvěcoval při jejich úsilí přizpůsobit kázání evangelia potřebám naší doby; *misijní úmysl*: Aby církev svou službou lásky podávala takové svědectví evangeliu, které by ukázalo jeho věrohodnost nekřesťanům a zvláště mladé generaci.

Fulton J. Sheen, Ph.D.,D.D.
POKOJ V DUŠI

(Pokračování z min. čísla)

Abychom se vrátili k otázce konfliktů: jsou tu dvě příčiny ve vzájemném vztahu. Jedna z nich je osobní a povstala z nějaké osobní vzpoury proti mravnímu řádu s následným porušením duševní, tělesné nebo nervové rovnováhy. Druhá je společná celému lidskému rodu. Osobně jsme ji nezavinili, ale naše lidská podstata do ní byla zatažena právě tak, jako jsme byli zataženi do války vyhlášené hlavou naší vlády, ačkoli občané jako jednotlivci nikomu válku nevypovídali. Co učinila hlava lidské vlády, my jsme učinili. Nebyli jste to vy ani já, kdo zhřešil v Adamovi, nýbrž, naše lidská podstata. Každý člověk je v podstatě takový, jaký je, ne vinou svých rodičů ani prarodičů, ani praprarodičů, ale vinou svých prvních prarodičů vůbec. Každý člověk je možným sídlem psychóz a neuróz, se zatemnělým intelektem a slabou vůlí, s vášněmi, které se bouří proti rozumu, s dobrými pudy, jako sexualitou, která se mění v chtíč, s hladem měnícím se v obžerství, s žízní měnící se v nestřídmost, s tělem nešťastně spleteným s duší. Je to tak, že lidský rod po ztrátě spojení s Bohem nepadl prostě na svou přirozenou úroveň; spíš se podobá svrženému králi, který se nemůže smířit s exilem, který stále touží po blízkosti toho, který jediný může zase nastolit harmonii a mír, pod podmínkou ovšem, že lidská vůle spolupracuje s jeho posvěcující milostí.

Konflikt v člověku sídlí hluboko; psychologie se dotýká jen jeho povrchu. Nevyvěrá pouze z revolty proti mravnímu řádu, ale jeho základ je daleko hlubší: tkví v neochotě člověka přijmout své postavení a svou úlohu v řádu bytí. Člověk si uvědomuje – i když o tom mnoho nepřemýšlí –, že je postaven vysoko nade všemi ostatními tvory. Je si vědom svých jakoby nekonečných možností, ví, že má intelekt natolik mohutný, aby mohl rozluštit tajemství přírody a spoutat její síly, že je schopen vymýšlet a provádět nejúžasnější plány. Ví, že dovede vytvářet podivuhodné věci, jejichž krása nemůže nikdy zaniknout. Ale ví také, že jeho existence je omezena a že jsou stanoveny hranice jeho síle. Může pronikat stále dál, ale ať se dostane sebedál, konce nedohlédne. Nemůže doufat, že by někdy mohl učinit sám sebe neomezeným pánem svého bytí a svého osudu.

V pověstech mnoha národů se vypráví o tom, jak osud přemohl ty, kdo chtěli být »jako bozi«. Prométhea stihl podle staré řecké báje svým hněvem sám nejvyšší z bohů, Zeus. V »Arabských nocích« se vypráví příběh o Mosazném městě; výprava, která se vydala za tajemstvím tohoto města, dojde k opuštěnému zámku, který je překrásný, ale prázdný. Nachází tam nápis o mocném a slavném králi, který tam kdysi panoval, o jeho pokladech a o nesmírné rozloze jeho říše. Ale pak přišla smrt a zlato ztratilo svou cenu.

Ať již člověk dosáhne jakékoli velikosti, vždy je tu ještě něco většího. Ale člověk je dostatečně velký, aby mu to bylo proti mysli a aby se bouřil proti osudu, který jej na věky nutí být méně, než by chtěl být. Je tomu však přece jen tak, že vzpoura proti vlastní přirozenosti a proti vlastnímu bytí musí nutně selhat a skončit katastrofou a sám lidský rozum vidí, že to nemá smysl. Ale pýcha a touha po moci a po velikosti je v nás zakořeněna tak hluboko, že jí člověk stále znovu a znovu podléhá.

Bouří-li se člověk proti mravnímu zákonu, může to být jen projevem mnohem hlubší vzpoury proti lidské konečnosti. Mravní zákon (a odvozeně jakýkoli zákon) ukládá člověku jistá omezení, a tím mu připomíná, že lidská moc má své meze; velmi jasně dává člověku najevo lidskou konečnost a odvozenost. Navěky bude znít v nejtemnějších a nejskrytějších místech lidské duše svůdný slib hadův »budete jako bozi«.

V paradoxním výroku, že pýcha přichází po pádu, je něco pravdy. Člověk se stal mnohem pyšnější tím, že padl a pozbyl svého původního stavu. Ale ať už je lidský rozum jakkoli zatemnělý, přece vidí dost jasně, že vzpoura proti Nekonečnému se rovná vzpouře proti vlastní lidské podstatě. A to je nejzákladnější ze všech konfliktů. Jak praví sv. Augustin, *pýcha je kořenem všech hříchů*. Na začátku stojí pýcha, pýcha ovládá lidskou přítomnost a vytváří klamnou budoucnost. Člověk se zmítá mezi pýchou a slabostí, usiluje o nekonečno s vědomím své konečnosti, a tak je vržen do víru konfliktu, který nikdy nekončí, pokud člověk upřímně a plně nepřijme své pravé postavení. Jedině tak, když se smíří se svou pravou existencí

a když se poddá, získá člověk pevnou základnu s níž může postupovat k svému slavnému konci. Pokud zůstává v odboji, je obětí neřešitelných konfliktů, jejichž nejrůznější podoby jsou pouze různými tvářemi jedné základní vzpoury.

Plutarch vypráví příběh o člověku, který chtěl postavit zpříma mrtvé tělo. Zkoušel nejrůznější systémy rovnováhy, vyzkoušel všechny možné polohy. Nakonec toho nechal a prohlásil: »Něco tam uvnitř chybí.« A to je příběh *Everymana* (*každého člověka*). Psychiatr, lékař a učitel snad mohou člověka zbavit některých jen povrchních komplexů a konfliktů, ale nikdo kromě Boha nemůže odstranit základní příčinu všech komplexů. Bůh sám dává člověku něco, co člověk sám ze sebe vydat nemůže. Tam uvnitř v člověku něco chybí a to »něco« je Boží milost. Sv. Pavel popisuje toto napětí a jeho konečné uvolnění mocí milosti Boží v epištole k Římanům (7: 15 - 25).

Lékaři mohou vyléčit tělesné nemoci a psychiatři duševní, ale žádný dobrý psychiatr nemůže vycházet z předpokladu, že všechny duševní poruchy a konflikty vyvěrají z instinktů, které má člověk společně se zvířetem. Uvědomí si, že k vážným problémům musí přistupovat vážně. I neurotik se může dostat do problémů, které si vyžadují racionální analýzu, a nikoli analýzu přihlížející k pudovým příčinám. Dr. Karen Horneyová varuje:

> »*Freudovo přehlížení mravních hodnot přispělo k tomu, že se analytik stal právě tak slepým jako pacient.*«

A dr. Fritz Kunkel píše:

> »*Tělesné i duševní nemoci jistě patří do oboru mediciny, a proto je nutné se vyvarovat mravního hodnocení těchto případů. Ale jsou-li neřesti nemocemi, přestávají být neřestmi, a pokud teologie posílá alkoholika nebo hazardního hráče k lékaři, opouští své poslední spojení s realitou: totiž mravní poslání.*«

Pokud někdo trpí morální nemocí – a tou je hřích – pak může dosáhnout uzdravení jen prostředky, které Bůh ustanovil k obnově duševního míru. Je pravda, že někdy jako následek porušeného svědomí onemocní tělo i mysl. Tehdy přinese duševní mír uzdravení tělu i duchu. Ale konečného zrušení všech konfliktů nebude dosaženo dřív než při vzkříšení těla, kdy těla spravedlivých, kteří zemřeli ve stavu milosti, budou se těšit krásami duše a budou je na sobě obrážet.

Je-li někdo pokoušen k hříchu, nesmí si myslet, že se s ním děje něco nenormálního. Člověk upadá v pokušení ne proto, že by byl bytostně špatný, ale proto, že je padlým člověkem. Pokušení není monopolem jednotlivce; do pokušení přijde každý. Pro svaté není lehké, aby byli svatými, a ďáblové nemají žádnou radost z toho, že jsou ďábly. Nemá každý stejné pokušení: na někoho přichází pokušení, aby se jeho správný pud uchování života zvrhl v sobectví a egoismus; jiní jsou v pokušení, aby se jejich správný smysl pro pokračování vlastního života užíváním sexu zvrhl v tělesný chtíč; někdo je sváděn k tomu, aby se jeho touha po sebeuplatnění pomocí soukromého vlastnictví zvrhla v lakotu. Ať už je člověk pokoušen kterýmkoli z těchto tří způsobů, nebo ať u něho jde o hněv, nestřídmost, závist, žárlivost nebo obžerství – není to následkem nemoci; je to následkem pádu člověka, a proto nemůže být člověk sám od sebe dobrý. Může toho dosáhnout jen s velkým úsilím a s nadpřirozenou pomocí.

Lidé by nebyli tak nešťastni, kdyby si uvědomili, že Adamovi synové se nemohou vyhnout konfliktům, zápasům a námaze. Pokušení není zlem, ale špatné je poddávat se pokušení dobrovolně; jsme takoví, jací jsme, protože jsme odmítli Boží pomoc, a nemůžeme být šťastni, dokud ji zase nepřijmeme.

Nikdo nemůže rozumět lidské povaze a správně s ní zacházet, pokud by si myslel, že podstata konfliktu je čistě individuální nebo že by bylo možno vyléčit základní konflikt pouze lidskými silami. Lehké, povrchní konflikty někdy ustoupí po přirozené terapii, ale některé z nich může vyléčit jen Božský lékař. Každá teorie, která zkresluje pravou povahu člověka nebo popírá nutnost nadpřirozeného léku, jen prohlubuje nemoc, kterou by chtěla vyléčit. Psychopatický zmatek, v kterém se mnozí lidé potácejí, vznikl buď z neznalosti lidské podstaty, nebo z nedostatku pravého náboženství. Jeden z největších anglických psychiatrů, dr. J. A. Hadfield, píše:

> »*Mluvím jako vědec zabývající se psychoterapií a nemám zájem o teologii, ale jsem přesvědčen, že křesťanské náboženství patří mezi nejcennější, mocné vlivy, které mohou vytvořit v lidské mysli harmonii a mír a dát duši důvěru, která přináší velkému počtu nervových pacientů zdraví a sílu.*«

(Pokračování příště)

ALOIS JIRÁSEK:

"A ŽIV SE ZNOVU!"

(Výňatek z kroniky "U nás")

(Pokračování z min. čísla)

"A vy mu jdete o funus."

"Jdeme, jemnostpane, dycky jsme mu to slibovali, že dyž je svobodnej mládenec, ze všech nejstarší, že mu vystrojíme funus, jak se na mládence sluší a patří."

"A to bysme prosili, jemnostpane, slavnej. My jsme se zdali, tak at' to něco stojí."

"Pochováme ho, mládenci, jak se sluší, to je teď má starost. Já mu to přímo slíbil, abyste věděli, když jsem ho navštívil, aby se o pohřeb nestaral."

"Však taky o tom všude povídal," vzpomenul ten menší. "Beneška o tom vypravovala."

"Pohřeb mu vystrojíme," řekl farář, hledě před sebe, "ale kdybychom se byli víc o něj starali, aby se neměl nakonec tak zle." Farář sám sebe také vinil, vytýkaje si, že na Plška pozapomněl. Od mládenců nevzal nic a vyzval je, aby se o pohřeb dál už nestarali, to jako by už bylo vyjednáno.

Když odešli, na dýmku si už nevzpomněl a také ne hned na zahrádku. Chodil čeledníkem, uvažoval o Plškovi a jeho osudu a pak vypravoval o něm panímámě, když se přišla zeptat. Mínila vstupujíc, že to bude nějaký velký funus. Ale podivila se, když uslyšela, co je. Neptala se, ale tušila najisto, že syn, jak ho znala, bude ještě připlácet.

Oba pořídí synkové, když měli takový úkol, stavili se, jak přišli z fary, na městečku "U zeleného stromu". Posilovali se, vypravovali o Plškovi i o faráři, a poněvadž jim pivo zachutnalo a poněvadž to, co povídali, všichni náramně poslouchali a to, proč oba do Padolí přišli, chválili, stavili se také níž v Langrovské hospodě. Odtud odcházeli již v soumrak.

V tu dobu, když staré buky a javor za Plškovou chalupou v travnatém vysokém břehu splývaly v mohutnou, vysokou siluetu měkkých kontur, linula se v tichý, májový soumrak z Plškovy klícky nízkými okny zardělá zář.

A kolem toho tichého hnízda bylo živo v tu klidnou, jindy až mrtvou chvíli. Trousili se od Plškovy chalupy mužští, kteří přinesli z městečka truhlu s křížem zlatou pěnou pozlaceným, pěkně bílou jako pro mládence, přicházela drobná "chasa", která se tam byla podívat. A ještě se na síni tlačila, i u oken, jak je nechtěly do světnice pustit ženské, strojící Plška do rakve, sousedka, její máma a stará Rousková "vobcházečka", která už jich tolik do truhly oblékla a tolikrát ves i sousedství obešla, kdykoliv oznamovala něčí smrt a zvala, aby pomohli vyprovodit toho neb onoho nebožtíka.

Přišli lidé ze sousedních příbytků, také Beneška, děvčata, jež přinesla obrázky do truhly, věneček z rozmarýny mrtvému na hlavu a prut rozmarýny do tuhých, voskových rukou, na životě zkřížených, jež Rousková před tím ovinula růžencem. Byl to Plškův, ten který tolikrát prsty propouštěl, zrnko po zrnku, v tiché, zkroušené pobožnosti i v úzkostech.

Jak se tak ženské na mrtvého zadívaly, mladé i starší, připadalo jim živé, co zkusil, co se nadřel. Vzpomínaly na to, co ta u rakve slovem, s povzdechem to napověděla, ale tlumeně, z šetrné bázně před mrtvým. Některá zaslzela, i Beneška selka, i to ono děvče, a v tom pohnutí náhlém, ale ne skličujícím a drtícím, proslazeném sebelibým uspokojením, co mu udělaly, hleděly na dědečka, drobného, vyhublého, v bílém rubáši, v obrázcích, hleděly na jeho dlouhé, bílé vlasy, pěkně cestičkou rozdělené, jak splývaly jako stříbro v tichém prosvitu až na ramena.

Šeptaly si, jak pěkně vypadá, jako by spal, ten že měl krásnou smrt, jak mu to sluší, a kdyby chudák věděl, jak to má všechno pěkně a jaký bude mít slavný funus.

Pak se ztrácela jedna po druhé, až poslední odcházela stará vobcházečka Rousková, odnášejíc, co našla bramborů a chleba, až na několik bramborů všecku zásobu, kterou si nebožtík v sobotu tak těžce, až slzavě vyprosil. Vzala to, protože to už nebylo ničí a že sama neměla nazbyt. Ale dřív postavila starému Plškovi k hlavám na stůl, poblíž něhož rakev postavili na židli a lavici, hořící lampičku. Hořela plamínkem, pohazovala drobnou, vyschlou hlavu nebožtíkovu zapadlých spánků, zavřených, prohnědlých víček, i dlouhé bílé vlasy jeho prchavými, chudými svity, jež vstávaly, vzjímaly se, prošlehovaly i výš nad stůl, k obrázkům v rohu, na skle namalovaným, ztopeným v šero. A v koutech ještě hustší i v okénkách a venku tma, ticho vlažné, májové noci, tma ve výši pod nebem i po zemi, jež čekala v roztoužení tichou vláhu.

Starý Plšek spal ve své klícce bez bolesti, bez starosti. Po půlnoci se spustil tichý, hustý déšť; staré buky a javor na vysokém břehu za chalupou se rozšuměly. Jejich koruny zdvíhaly se a klesaly, černými vlnami kolébaly se v rozkoši prochvívající každou haluzkou, všechen strom, od vrcholu až do kořene. Ke starým stromům jako přitlačená prokmitovala svou bělí Plškova nízká chaloupka; zpod jejich černého baldachýnu mžikalo rudě její třaslavé světélko, jako jiskra tonoucí v šumných tmách.

(Dokončení v příštím čísle)

REKLAMA

(Pokračování ze str. 4)

skou svobodu, je překvapující, že nepřišel na starou známou a trestním právem všech civilizovaných zemí uznávanou zásadu: podvodně vydělávat peníze na lidské slabosti je trestné, zrovna tak jako je trestné prodávat lidem drogy a zákon stíhá ty, kdo jejich prodej zprostředkují.

Obezřetné užívání reklamních metod může naopak přinést nové podměty pro činnost celých národů a přispět tak k zvýšení jejich životní úrovně.

Na druhé straně reklama je velmi škodlivá, jestliže ve formě obchodního nátlaku se obrací **ke všem bez rozdílu,** i k národům s doposud slabými hospodářskými strukturami, hlavně pak v rozvojových zemích. Opravdový rozvoj totiž nemůže spočívat v uspokojování uměle vytvářených údajných potřeb, protože se tím promrhají skrovné domácí zdroje bohatství a nebere se zřetel na skutečné potřeby a na zvýšení toho, co je nepostradatelné. Totéž platí i o určitých vrstvách obyvatelstva dnešních světových nesourodých velkoměst, kde je věc téměř neřešitelná při rozšířenosti televize a tisku, jejich propagační křik se vtírá i do mozků lidí "zabedněných" a nevychovaných.

Do reklamy se investují značné částky a tímto způsobem mohou být ohroženy i základní cíle hromadných sdělovacích prostředků. Reklamní metodou jsou schopné přivést veřejnost i k názoru, že prvním účelem sdělovacích prostředků je podněcovat lidi a jejich nároky, aby kupovali stále víc spotřebních předmětů.

Dalším nebezpečím pro sdělovací prostředky jsou finanční zdroje, řízené podle hospodářských zájmů určitých skupin. Je jisté, že tyto prostředky nemohou existovat bez pevné finanční základny a mohou tedy přežít jen ty, které dokáží co nejvíce vytěžit z různých reklamních oznámení. Tím se otvírá cesta monopolistickému hromadění a soustřeďování sdělovacích prostředků, čímž se automaticky omezuje právo svobodně šířit, přijímat informace, jakož i právo svobodného oběhu různých názorů a teorií vé společnosti.

Je tedy třeba na tomto poli za každou cenu zachránit určitý vyvážený "pluralismus". A není-li jiné cesty, pomocí příslušných zákonů, protože jinak

(Dokončení na str. 14)

Z ČESKOSLOVENSKA

boty pro muže,
široké (EEE)
též krásné papuče, pantofle,
pracovní obuv

MACH SHOE DEPT.
3720 WEST 26TH STREET
CHICAGO. ILL. 60623

DOPISY našich čtenářů

SAN ANTONIO, FLORIDA:

Vážená redakce, milí čtenáři!

Je mnoho lidí na světě, kteří věří v horoskopy, ve vykládání karet, v hádání z ruky, jak to dělaly ve všech zemích na světě krásné i méněkrásné cikánky, a dokonce podle těch předpovědí i kupují losy do loterie a vybírají si své společníky a společnice životem. Mnozí ti jasnovidci a věštkyně mají z té lidské důvěřivosti a hlouposti výnosný kšeft.

Na základě toho jsem si dovolil napsati satyrickou povídku, ve mnohém odpovídající skutečnostem.

Josef Důvěřivý klepe nesměle na dveře jasnovidky, která je známá zejména důvěřivým stařenkám pod výmluvným jménem "Sibyla". Dveře se otvírají a roztomilá, koketní sekretářka ho uvádí do pracovny prorokyně, která dle pověsti zná nejen minulost, ale i budoucnost každého člověka. Ovšem za přiměřený honorář jej každému zákazníkovi ochotně prozradí. Josef se octnul v rozpacích tváří v tvář tlusté ženě, s energicky dopředu vysunutou bradou a pomalu ze sebe soukal. Račte laskavě prominouti, že jsem se odvážil vás navštíviti." "Vím, vím, proč jste přišel, mladý muži", skočila mu do řeči Sibyla, "a vím také, co byste se chtěl dozvěděti; jaká vás čeká budoucnost. Posad'te se, Sibyla ví všechno a všechno se též dozvíte." Josef poslechnul a skromně usednul na samý okraj židle a kritickým pohledem si prohlížel tajuplnou světnici, působivě vydekorovanou. Sibyla si usedla za stůl naproti Josefovi a zasněným zrakem zírala na skleněnou kouli, ležící na stole. Špičatý nos, špičatá brada a k tomu tučné tělo, jaká to kombinace! Moc času na úvahy však neměl. Sibyla několikráte zakašlala, párkrát obracela oči v sloup, zachroptěla, jako by jí někdo škrtil a spustila. "Má křišťálová koule mi praví, že jste cílevědomý a energický muž, který dosáhne vše, po čem touží. Jste letec a čeká vás skvělá budoucnost, když se tak volně vznášíte ve svém letadle ve vzduchu jako královský orel..." "Řekl bych", ozval se Josef nesměle, "že vaše koule jaksi nefunguje; nejsem totiž letec, já jsem..." "Mlčte," — ozvala se Sibyla přísně"; má koule funguje i nyní; to s tím pilotem bylo jen míněno symbolicky. To znamená, že vaše myšlenky plynou tak volně, jako když se král ptactva — orel, svobodně vznáší ve vzduchu. Já vím, že jste nadšený automobilista, a jste muž, který je zvyklý řítiti se autem po silnici sto mil za hodinu, protože víte, že silou své mimořádné osobnosti zvládnete každou nebezpečnou situaci." "Račte odpustit, ale já vůbec nemám auto," skočil Josef nesměle Sibyle do řeči. "Nechte mě domluviti," rozkřikla se Sibyla; "moje křišťálová koule to myslí obrazně, chce říci, že veškerá vaše činnost, vaše podnikání a iniciativa vás žene kupředu, jako byste seděl za volantem závodního auta. Tato vaše nezkrotná energie je zárukou toho, že v životě dosáhnete všeho, co si umíníte. Nevlastníte auto, to mě říká křišťálová koule jasně, zato však jste majitelem motorky." "V životě jsem neměl ani motorku, a ta vaše koule se mýlí." — "Kdy si konečně odvyknete skákati mně do řeči, místo abyste trpělivě čekal, až skončím mé proroctví," zlobila se Sibyla. "Vím, že nemáte ani motorku, to mně prozradila má křišťálová koule již při vašem příchodu. Co říkáte tomu vševědoucímu zázraku, mé křišťálové kouli? Koule mi řekla, že máte jízdní kolo." "Musím říci, že nemám a nikdy jsem neměl ani kolo," prohlásil strachem se třesoucí Josef. "Nepřišel jsem, abyste mě vykládala budoucnost." "A co tu vlastně chcete?", vyštěkla rozzuřená Sibyla. Celá se třásla zlostí nad opovážlivostí člověka, který si troufá překročit práh jejího svatyně. Dát si z křišťálové koule vyložit tolik krásných věcí a když má platit, tak říká že nepřišel kvůli tomu, aby se dozvěděl, co ho čeká a co ho nemine." "Přišel jsem, abych vás uctivě požádal o ruku vaší dcery," tichým hlasem promluvil Josef a uctivě povstal. "Cože", zabouřila Sibyla výhružným hlasem; "vy jste přišel požádat o ruku mé dcery? Co si to vlastně myslíte, vy chudý ubožáku, vy neschopný člověče, kterému to kouká z očí tak, že každý na první pohled pozná, že jste nic a k ničemu se nehodíte; a vy se odvažujete ucházet se o ruku mé dcery? Co si vlastně myslíte? Abych dala svou dceru takové pochybné existenci jako jste vy, raději bych ji utopila! Člověku, který ničím není, nikdy nic neměl, nic nemá a mít nebude, protože nemá nejmenší naději, že by v životě něčeho dosáhnul." — "Ale vždyt' jste sama před chvilkou říkala, že jsem neobyčejně úspěšný člověk! Ta vaše skleněná koule vám přece prozradila, že dosáhnu v životě všeho po čem zatoužím! A nyní najednou prohlašujete, že mi svou dceru nedáte. Jak to jde vše dohromady? Jaký to podvod s tou vaší podařenou koulí! Můžete mě to vysvětliti?"

"Jak bych nemohla; říkala jsem vám všechny ty hezké věci, protože jsem věřila, že je chcete slyšet. Však jsem také počítala s tím, že vám za tak pěkné proroctví napočítám tučný honorář. Jak jsem mohla vědět, že nejste zákazník, ale chudý drzoun, který si troufá přijít požádat o ruku mé dcery; co pak jsem jasnovidka?"

Vážená redakce, milí čtenáři, končím smyšlenou povídku, kterou chci naznačit, že žádný člověk neví svou ani cizího člověka budoucnost, to ví jen Bůh, a někdy někteří jeho svatí, jako byl Don Bosko. A je tomu tak dobře, protože jinak by se nám těžko žilo!

Prosím o modlitby za staré a nemocné, prosím též o modlitby za naši maminku Terezičku, všechny vás pozdravují. Bůh vám všem žehnej.

P.S. — Stav naší maminky Terezičky je stále stejný, ale my nepřestáváme a nepřestaneme věřit, že Bůh učiní zázrak a naši maminku nám uzdraví. Zvláště když se za ni tolik dobrých lidí modlí. Ještě jednou mnoho pozdravení vám všem. My se modlíme, aby Bůh vám všem žehnal zvláště na zdraví a požehnal Vaši práci na tom úhoru národa. Prosíme Vás o modlitby za naši maminku. Bůh Vám všem žehnej!

Vás vždy s láskou a vděčností vzpomínající rodina
Pekárkova

MOPKINS, MINNESOTA:

Cténá redakce Hlasu Národa,

srdečný pozdrav vám všem v redakci a díky sestřičce Romportlové za vzpomínku. Kdybychom měli napsat všechny naše vzpomínky, byla by to veliká, ale pravdivá kniha. Trvalo by to dlouho a zabralo by to spoustu času. Ale snad Otci Vojtěchovi vybude kousek místa na tuto moji dnešní vzpomínku.

Vždy ráda si vyjedu někam ven do přírody a pak obdivuji krásu přírody a obdivuji vše kolem sebe a myslím si, jak krásný je svět a z hloubi srdce volám: "Plná jsou Tvé velebnosti, Bože zem i nebesa".

Často vzpomínám, jak jsme doma v Borové v neděli v kostele vzpívali: "Bože, před Tvou velebností na kolena padáme, dejž nám potřebné milosti o to vroucně žádáme. Jsouce obtíženi vinou, lkáme, rač nám odpustit. Necht' duše nezahynou, Kriste rač je očistit."

Tu píseň mám tak ráda a utkvěla mně tak v duši a srdci, že se mně stala denní modlitbou.

Posílám $15.00 na předplatné a $5.00 na přilepšenou, kde to nejvíc potřebujete.

Tuhle dvakrát mně Hlas Národa nepřišel a tak jsem se ulekla, že vám dlužuji a že mně jej už nebudete posílat. Třetí týden přišel v pořádku, tak jsem si oddychla. Hlas Národa je můj nejlepší přítel a tak nechci a nemohla bych bez něj být.

Otče Víte, děláte tam v redakci pro nás velikou práci, za kterou Vám ani nemůžeme dost poděkovat.

Myslím, že jsem vám toho napoprvé dost napsala a loučím se s vámi se všemi slovy písně:

"Pane Bože můj, v Tebe věřím, v Tebe doufám, Tebe vroucně miluji, že jsem hřešila, oplakávám a srdečně lituji."

Marie T. Šidla

* * *

Milá naše čtenářko,

Pán Bůh zaplat' jak za předplatné a dar na tiskový fond, tak za Vaše milé řádky. Noviny máte zaplacené, tak by Vám měly chodit pravidelně. Kdyby se zase stalo, že byste je někdy nedostala, tak nám to napište a my Vám je nahradíme. S poštovní dodávkou jsou ted' často potíže, musíte tedy být trpělivá. Máme radost, že

NOVÁ ZÁSOBA ČESKÝCH KNIH

neopomeňte navštíviti náš obchod a prohlédnouti si náš bohatý sklad imp. křišťálového skla a keramiky, jehož nový seznam rozesíláme zdarma na požádání.

Háj F.: **Školák Kája Mařík**, 3 knihy, ilustrované, $19.50, poš. $19.95.

Hašek J.: **Osudy dobrého vojáka Švejka**, 4 díly ve 3 knihách, $11.00, poš. $11.75.

Hašek J.: **The Good Soldier Švejk** (anglicky), brožovaná kniha, $.95, poš. $6.80.

Cronin A. J.: **Velká neznámá** (detektivka), $4.50, poš. $5.15.

Auto-mapa Československa, $1.35, poš. $1.65.

Auto-atlas Československa, $5.50, poš. $6.25.

Soubor map Československa (2 velké, 3 malé s abecedním rejstříkem), $4.95, poš. $5.70.

Czechoslovakia Guide Book (v angličtině), $3.50, poš. $4.15.

Seznam českých knih zdarma. — Též seznam gramofonových desek.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla, nebo dárkové poukázky do Československa vyřizujeme nejrychlejší cestou spolehlivě a zaručené. — Seznam zdarma.

Nová zásoba **mlýnků na mák**, kus $17.25, poš. $19.15.

Mák z Holandska, 1 lb. $1.59, poš. $2.80 — 3 lb. poštou $6.70.

Kmín z Holandska, cena stejná jako za mák.

Karlovarské oplatky, plechovka $2.65, poš. $4.50 (dvě poš. $7.75).

Evropské teploměry, kus $3.50, poš. $4.20.

Nový seznam BYLIN, ČAJŮ a KOŘENÍ zašleme zdarma.

Největší nákupní středisko československého zboží v Americe

*

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5¢ více na státní daň.

F. PANCNER.

Importér a zástupce Tuzexu

6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402

telefon 484-3459

V ČERVENCI A SRPNU OTEVŘENO POUZE DO 6 HOD.

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

z dacronu a z importovaného husího peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd., Berwyn, Illinois

Tel.: GU-4-1700

Šimkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1977

VISIT OUR OFFICE

Veškerá Tuzexová služba

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD

BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

JOSEF V. TOMÁNEK:

NÁŠ KARDINÁL FRANTIŠEK TOMÁŠEK

Církev katolická, Kristem založená
na Petrově skále, jež se nemění,
nabízí nám blaho, pro něž není jména,
v ní jsi přijal křest a kněžské svěcení.

Na vinici Páně ztrávils léta mnohá,
někdy stalo se, že zrno nevzešlo,
nezradils však nikdy národ svůj a Boha,
i když mnohokráte o život Ti šlo.

Od ran ve vězení byl jsi v bezvědomí,
zčernaly Ti tváře krví podlité,
vždy jsi věřil však, že lid svá pouta zlomí,
že Bůh zacelí mu rány rozryté.

Nikdy netoužil jsi po vavřínech slávy,
ani po purpuru s mitrou ze zlata,
pro Boha a národ byl jsi obětavý,
žehnala Ti Matka Páně přesvatá.

Svatý Otec, Církve Pastýř svrchovaný,
z lásky k nám Tě kardinálem jmenoval,
Ty jsi odevzdal lid Bohu do ochrany,
by nám vlast a víru věčně zachoval.

Když jsi v rodné zemi trpěl pod ranami,
kardinálský úřad sis tam vysloužil,
ted', když v těžké době raduješ se s námi,
modlíme se, abys dlouho s námi žil.

(New York, 4. VI. 1977)

jste si Hlas Národa oblíbila. Vydáváme jej proto, aby vás všechny potěšil a tak jsme rádi, když se dovíme, že plní svou povinnost.

Až budete mít zase chvilku kdy a času, tak nám napište něco ze svých vzpomínek. Vaší oblíbenou kostelní píseň "Bože před Tvou velebností", ještě zpíváme v kostele sv. Prokopa v Chicagu při našich nedělních bohoslužbách. Otiskli jsme ji velmi rádi pro ty, kteří, poněvadž žijí vzdáleni od českých kostelů, ji již možná po řadu let neslyšeli. Takhle si ji mohou při čtení slov, v duchu přezpívat s Vámi.

Bud'te hodně zdráva a Pán Bůh Vám žehnej.

Otec Vojtěch Vít
s redakcí Hlasu Národa

Z DOPISU Z ČESKOSLOVENSKA:

Milá teto,

byl jsem též přítomen svaté mši, kterou americký biskup českého původu John Mořkovský z Houstonu v Texasu sloužil v kostele Panny Marie Vítězné, kde je známá soška Pražského Jezulátka. Pan biskup sloužil mši svatou za přítomnosti nynějšího pana kardinála Františka Tomáška. Všichni přítomní byli hluboce dojati, takovou událost člověk prožije jednou za život a někdy ani to ne. Byla to opravdu milost Boží, která nám dopřála slyšet svaté slovo z úst pana biskupa Mořkovského, jehož rodiče pocházeli z Moravy a který sám pěkně mluví naší řečí. Jsme za tento duchovní prožitek a posilu Pánu Bohu i panu biskupovi vděčni, nikdy nezapomeneme! Pan biskup Mořkovský, který jel se skupinou texaských věřících na kanonizaci do Říma, zajel nejdříve do Čech, kde se zastavil v Praze a potom se svými poutníky zajel i do Prachatic, aby shlédli rodný dům dnes již svatého Jana Nepomuka Neumanna. Božská prozřetelnost nějakým způsobem přeci jen zařídila, že této skupině pražská vláda neodmítla visa. Vy, kteří jste mohli po svém vlastním rozhodnutí svobodně jeti do Říma, nemůžete si ani snad představit, co pro nás znamenala a jaké povzbuzení do dalších let nám dala tato milá návštěva tam od vás. Zaplat' Pán Bůh za ni a dej Bože, abychom na ty další už nemusili čekat zas tak dlouho.

Tvůj synovec

Tento dopis, milí čtenáři, nepotřebuje komentář. — Chci Vám jen ale říci, jakou radost mají věřící doma, že tu máme v USA i svoje noviny, jak je hltají, jakou odvahu jim dodává vědomí, že na ně nezapomínáme, a při tom mi někteří naši lidé řeknou, proč se tak v tom chicagském Velehradu zbytečně dřeme, že tím stejně nic nezachráníme ,noviny že je nezajímají a tak proč by je platili!

Tož, na tohle už dávno odpověděl Kristus Pán tomu hospodáři, co měl všeho dost, stavěl stodoly a večer stejně umřel.

Tak at' jsou do té jejich smrti všichni tito nasycení hodně zdrávi!

Redakce

WHEELING, ILLINOIS:

Vážený důstojný pane Víte a milá redakce,

oznamuji vám změnu adresy. Pro stáří a nemoc jsem se musila uchýlit do starobince. Je to daleko od mého bývalého domova, ale nebyla jiná pomoc.

Se srdečným pozdravem

Anna Sladek

* * *

Milá paní Sládek,

změnu Vaší adresy jsme zařídili a tak doufáme, že noviny už dostáváte v pořádku. Kdyby ne, tak nám napište. Je nám líto, že jste se musila přestěhovat. Doufáme, že si v novém domově zvyknete a že se Vám to tam bude i líbit. Samozřejmě doma je doma, ale co může člověk dělat když sestárne a přijde ještě nemoc. Musí se se situací smířit a prožívat život, jak to nejlépe umí, aby nestěžoval život sobě a svému okolí. Pomodlete se někdy za nás.

Poroučím Vás do Boží ochrany a myslím na Vás.

Otec Vojtěch Vít
s redakcí Hlasu Národa

ENDICOTT, NEW YORK:

Milá redakce a čtenáři,

posílám vám všem pěkné pozdravy a aspoň krátce vám popíši děkovnou a vzpomínkovou mši svatou, která v neděli 26. června se konala v osadě Sv. Josefa ve vesničce téhož jména v diecési Scranton v Pennsylvánii, k oslavě svatořečeného Sv. Jana Nepomuka Neumanna. Nyní osadníci této vesničky jsou většinou Irčané. Sv. Jan Nepomuk Neumann tam kdysi jako misionář nocoval, křtil a později jako biskup i biřmoval.

Nynější pan farář této pohorské osady, dp. James Langan na připravovanou vzpomínkovou mši upozornil i tamějšího osadníka českého původu a řekl mu, že by bylo hezké, kdyby se bohoslužeb zúčastnili i Čechoslováci z nedalekého Endicott-Bindhtamton. Slovo dalo slovo a dobrá vůle a snaha dokázala, že se nás k Sv. Josefu sjelo opravdu hodně; takže kostel byl přeplněn a ti co se nevešli dovnitř, musili státi na prostranství před kostelem. Přijeli mnozí i oblečení v našich krásných národních krojích, takže to vypadalo jako kdysi o našich poutích doma. Náš pan endicottský farář poslal do osady Sv. Josefa náš slovenský pěvecký sbor, který krásně zpíval při mši svaté slovenské písně chválící a děkující Bohu. Pěvecký sbor řídila paní Betty Hercogová. Slavnostní kázání měl pozvaný dp. Adam Keltoš z osady Sv. Cyrila a Methoda z Binghamton, N.Y. Dp. Keltoš je zde narozený, pochází však ze slovenské rodiny. Mši svatou sloužil místní pan farář, dp. James Langan.

O to, že nás na tuto děkovnou mši svatou, na které jsme uctili našeho nového svatého Jana Nepomuka Neumanna se tolik sjelo, má největší zásluhu Frank Končák, Tomáš Kotásek a všichni, kteří mu ochotně pomáhali. Rovněž nutno poděkovati maminkám, které měly hodně práce s přípravou národních krojů a místním osadnicím, které po bohoslužbách se postaraly o přátelské pohoštění pro nás pro všechny. Přítomní byli spokojeni a všem se to velmi líbilo, doufáme, že i Pánu Bohu bylo milé, že jsme společně oslavili svatořečení Svatého Jana Nepomuka Neumanna.

Redakci a celou čtenářskou obec ještě jednou srdečně zdraví

John M. Sochor

* * *

Milý náš příteli, vážený pane Sochore,

ani nevíte, jakou jste nám udělal radost touto zprávou. Dp. farář — Irčan, myslí na to, aby pozval rodáky ze země nového svatého, a vy všichni na to tak samozřejmě a spontánně odpovíte svou přítomností, ukázkou našich krásných národních krojů a dokonce i slovenským zpěvem. Chvála vám všem, a hlavně těm maminkám za žehlení krojů a i to pohoštění!

Ze srdce Váš

Otec Vojtěch

LONG ISLAND, NEW YORK:

Vážená redakce a milí čtenáři,

máme tu měsíc červenec; už jsme oslavili sv. Cyrila a Methoděje, 17. července byl svátek Nejsvětějšího Vykupitele a 26. července svátek svaté Anny. A tak všem Andulkám přeji i dodatečně zdraví a spokojenost. Dne 17. července zdejší Národní svaz českých katolíků oslavoval 60 let svého založení. Nejdříve byla sloužena mše svatá kaplanem Národního svazu českých katolíků Thomasem McPaplew, a ve dvě hodiny odpoledne potom lačal program naší nedělní slavnosti. Předsedkyně new-yorské odbočky svazu Františka Hejlová přivítala všechny návštěvníky a hosty, mezi nimiž byl dp. Charles Fehrenbach, farář osady Panny Marie Ustavičné Pomoci ze 61. ulice a dp. Alois Vyoral z osady Panny Marie Carmelské z Astorie, který se stará o exulanty. Zpívali jsme národní písně a vyslechli povečné řeči a tak nám rychle utíkal čas.

Rovněž jsme prodávali lístky do naší "štěstěny". Mary Gregor a její neteř byly velice zaměstnány u jejich stánku, a Mrs. Bessy Churan darovala "košík veselé nálady", který měla na starost Lillian Duda.

Milý Otče Vojtěchu, máme tu moc horko a sucho, a poněvadž je máte také i u vás, posílám malý dárek, aby inkoust nevyschl.

Doufám, že "Modlitba poslední noci", toho umučeného pana faráře, kterého znal pan Smutník z Kalifornie, se všem čtenářům líbila zrovna tak jako mně.

Dne 21. srpna Sokol-Orel bude mít výlet. V 11:30 bude mše svatá a po mši svaté začne program. Přijd'te všichni, kdo můžete; — jste srdečně zváni. Těšíme se s vámi na shledanou.

Zdraví vás všechny

Marie Oktávec

* * *

Milá paní Oktávec,

tak jsme Vám opravdu velmi vděčni, že jste nám poslala pár řádků, o tom co se děje u Vás v New Yorku. Pán Bůh Vaší záslužné práci žehnej a dál vám pomáhej. Až zase budete mít chvíli kdy, tak nám pošlete pár řádků. S paní Hejlovou a její věrnou průvodkyní jsem chvilinku mluvil na biskupském svěcení pana biskupa D. Kučery v Joliet. Pěkně je pozdravujte.

S pěknými pozdravy a mnoha vzpomínkami

Redakce Hlasu Národa

N. CANTON, OHIO:

Z našich čtenářských řad odešla Mrs. Sophie Nechvátal, N. Canton, Ohio. Zprávu o jejím odchodu na věčnost nám sdělila její dcera dopisem, který uveřejňujeme:

Dear Sirs,

I wish to inform you that Mrs. Sophie Nechvatal, my mother, passed away and therefore I wish to discontinue "Hlas Národa", due to mother's ill health, she was unable to write to you and I would like to know if she owes any money for any past issues she received. I know she would not like to have any debts left, so please let me know.

She enjoyed reading your paper. She especially was glad that you had included a section in English for those who could not read Czech.

I believe that she had written some letters that you had printed in past issues.

Thank you for your paper and the joy it brought to her.

Sincerely

Mrs. Mary Hutson, daughter

* * *

Prosíme čtenáře, kteří v Pánu zesnulou znali, aby se pomodlili za spásu její duše a pozůstalým vyslovujeme naší hluboce procítěnou soustrast. Zase jedna dobrá duše, jejíž laskavá slova, tlumočená ještě po její smrti milou dcerou Marií nás sice potěšují a utvrzují v našem přesvědčení, že dále musíme vytrvati v našem úsilí vydávání českého křest'anského svobodného tisku v naší nové vlasti americké, ale jak sami vidíte, za odešlé je nutno hledat náhradu. Pomozte nám v této naší snaze rozšířit Hlas Národa v naší krajanské veřejnosti. Znáte-li někoho, o kom si myslíte, že by mohl mít o Hlas Národa zájem, laskavě mu jej nabídněte, či doporučte anebo nám sdělte jeho adresu a my mu rádi pošleme ukázkové číslo.

Předem Pán Bůh zaplat' za pochopení a za spolupráci.

Redakce Hlasu Národa

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky
v obrábění kovů;
pozorně snaživé
rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

LETEM SVĚTEM

Moskva. — Západní pozorovatelé si připomněli, že v roce 1961 — (za Kruščeva) — komunistická strana Sovětského svazu učinila velké sliby občanům své země. Do roku 1970 měl být pracovní týden snížen na 35 hodin, a do roku 1980 má být všem sovětským občanům zajištěn blahobyt, nikdy nevídaný v kapitalistických zemích. Za necelé tři roky bude tedy v SSSR přebytek hmotných i kulturních statků, takže Sověti budou vše rozdávat Kubáncům a Afričanům "zdarma". Dnes už ale sovětští komunisté na tyto své sliby dokonale zapomněli a západní pozorovatelé je považují za poslední Kruščevův krutý vtip. Životní úroveň sovětských občanů se od konce války sice nevídaně zvýšila zásluhou všech satelitů a USA, ale daleko se nevyrovná ani Československu a tím méně Mad'arsku. Čas od času se poněkud zvýší platy sovětských dělníků, ale protože tomuto zvýšení neodpovídá zvýšení produkce spotřebních statků, ceny životních potřeb se zvyšují a malá kupní schopnost sovětských občanů se nemění. Sovětští občané musejí stejně jako dříve pracovat několikrát déle než občané kapitalistických zemí, aby si vydělali na stejný krajíc chleba s máslem. V Sovětském svazu jsou poněkud levnější než v USA jízdné na veřejných dopravních prostředcích a nájemné z bytů. Byty však jsou bídné, velmi malé a vzácné, takže nekomunisté musí na přidělení bytů čekat několik let.

• • •

Paříž. — Vyspělé průmyslové země svobodného světa poskytly v roce 1976 rozvojovým zemím hospodářskou výpomoc, která se rovnala průměrně asi 0.33 procenta jejich hrubého národního důchodu; pouze Švédsko, Holandsko a Norsko věnovaly na ten účel 0.7 procenta svého hrubého národního důchodu. Na tuto rozvojovou výpomoc poskytly v milionech dolarů: USA 4,358, Francie 2,155, Západní Německo 1,384, Japonsko 1,105, Kanada 886, Británie 835, Holandsko 720, Švédsko 608, Austrálie 385, Belgie 340, Itálie 274, Norsko 218, Dánsko 214, Švýcarsko 110, Finsko 51, Rakousko 39. Tyto země, spojené v OECD, se však nedávno v Paříži rozhodly, že se vynasnaží poskytovat na rozvojovou výpomoc 0.7 procenta svého hrubého národního důchodu.

• • •

Káhyra. — Mezi Egyptem a Libyí došlo k šestidenní pohraniční válce, na které se podílely tanky, pancéřové oddíly a letectvo obou zemí. Egyptská armáda zničila několik desítek libyjských tanků, pancéřů, letadel a základen protileteckých střel "Sam"; dále dvě přední letiště, dvě radarové stanice, a také hlavní libyjskou vojenskou základnu nedaleko Tobruku. Egyptský president Sadat přisuzuje hlavní vinu na těchto bojích libyjskému diktátorovi Khadáfymu; egyptská armáda mu prý "dala ponaučení, na které už nikdy nezapomene". Političtí pozorovatelé se však domnívají, že hlavní iniciativu v této pohraniční válce měl president Sadat, který chce vyvolat v Libyi vzpouru proti Khadáfymu a nastolit tam umírněnější režim. Sadat a ostatní umírněnější arabští vládci totiž mají "až po krk" radikálního Khadáfyho, který usiluje o vůdcovství arabského světa, financuje teroristy a podvratné živly v arabských zemích, které odmítají komunismus, a přisluhuje Sovětům v jejich úsilí o zkomunisovaní Afriky. Libyjská armáda, čítající 29,000 mužů, se nemůže měřit s egyptskou, která čítá 342,000 mužů a má k disposici největší letectvo a obrněné oddíly na Blízkém východě. Egypt má rozlohu 387,000 čtverečních mil a čítá 37.5 milionu obyvatel; produkuje bavlnu a na Sinajském poloostrově vlastní rezervy zemního oleje. Zdrcující většina jeho obyvatelstva se však živí zaostalým zemědělstvím. Libye má rozlohu 679,000 čtverečních mil a čítá jen 2.3 milionu obyvatel, kteří se živí zemědělstvím a rybářstvím. Libye je však velkým producentem zemního oleje. Khadáfy je také podivně fanatickým mohamedánem a odmítá jakoukoliv mírovou dohodu Arabů s Israelem. Na nedávné vrcholné konferenci afrických zemí v Gabunu si Čad stěžoval, že Libye zabrala 45,000 čtverečních mil jeho území na severu země; toto území, úplná poušť, je prý bohaté na uranová ložiska.

• • •

Ženeva. — Ekonomický a sociální výbor OSN přijal 27 hlasy proti 11 arabskou rezoluci, kterou se Organizace pro osvobození Palestiny (PLO), jejímž předsedou je Yassir Arafat, přijímá za člena Ekonomické komise OSN pro západní Asii, ačkoli nezastupuje žádný existující stát. Je to první případ, kdy organizace, která není státem, se stala členem tělesa, které je součástí OSN. Spojené státy a Izrael vyslovily svůj naprostý nesouhlas s tímto krokem; Spojené státy varovaly, že to může mít dalekosáhlé následky pro celý systém Spojených národů, a že zároveň tím může být ohroženo mírové úsilí na Blízkém východě. Dvanáct zemí, včetně Íránu a několika zemí Latinské Ameriky, se zdrželo hlasování o této záležitosti.

• • •

New Delhi. — Indický parlament odhlasoval rezoluci, obviňující dřívější ministerskou předsedkyni Indiru Gandhiovou z podvracení demokracie v Indii v době 21 měsíců, kdy dala vyhlásit v Indii výjimečný stav. Člen vládnoucí strany Janata, autor této rezoluce, nazval uvedené údobí "temnými dny tyranie a teroru Indie".

• • •

Colombo. — Vláda poslední ženy — ministerské předsedkyně v současném světě padla. Ve Sri Lanka, na bývalém Ceyloně, při volbách do parlamentu voliči odstranili pětinásobnou většinou hlasů ministerskou předsedkyni paní Sirimavo Bandaranaike, jejíž socialistická vláda řídila osudy Ceylonu po 18 let. Novým ministerským předsedou se stal předseda vládní oposice, 71letý Junius Richard Jayewardene, jehož Spojená národní strana získala v novém parlamentě 137 ze 168 míst. Jeho vláda bude nyní musit napravovat omyly dřívější socialistické vlády. Oposice a ceylonský lid vytýkají paní Bandaranaike její autoritářství, stále rostoucí despotismus její socialistické vlády jakož i její nepotismus: soustavně totiž dávala svým příbuzným vlivná a dobře placená vládní místa. — Je zajímavé podotknout, že v jižní a východní Asii tři ženy, ministerské předsedkyně, jevily stejné despotické tendence: Gandhiová, Bandaranaike i vdova po Maocetungovi Chiang Ching. Všechny tři byly nyní v době několika měsíců bez obřadu zbaveny vládních otěží.

• • •

Madrid. — V pátek 22. července král Juan Carlos zahájil první svobodně zvolený španělský parlament po 40 letech. Ve svém proslovu řekl, že ve Španělsku byla nyní zahájena demokracie, a že je uznána svrchovanost španělského lidu. Nově zvolený parlament (cortes) se bude nyní zabývat dvěma nejnaléhavějšími úkoly: sepsáním nové ústavy a schválením vládního programu hospodářské obrody. Španělsko má 6 procent nezaměstnaných a inflace tam dosahuje výše 27 procent.

• • •

Praha. — Čechoslováci budou napříště platit za kávu o 50 procent více, za čokoládu o 33 procent více a za vlněné a bavlněné výrobky o 34 procent více. Michael Sobolčík, předseda Federálního cenového úřadu, odůvodnil toto náhlé zvýšení cen tvrzením, že prý v posledních sedmi letech se v Československu ceny v malém zvýšily pouze o 1.6 procenta, a že "úprava cen" je nyní naprosto nutná. Slovu "inflace" se samozřejmě komunisté vyhýbají.

• • •

Chicago. — Městský department zdravotnictví varuje obyvatele Velkého Chicaga před nebezpečím komářího píchnutí, protože bylo zjištěno, že komáři typu "culex" přenášejí na lidi z nemocných ptáků zárodky zánětu mozkových blan, který může být smrtelný. Lidé jsou nejvíce napadáni komáry v druhé polovině léta. Příznaky této nemoci jsou: prudké bolesti hlavy, stuhlost šíje a zad, vysoká horečka a desorientace. V roce 1975 bylo v Illinois hlášeno celkem asi 600 případů onemocnění a 47 úmrtí následkem této nemoci; v roce 1976 bylo v Illinois 19 úmrtí na zánět mozkových blan. Obyvatelstvo se vybízí, aby hojně užívalo chemikálií, odpuzujících komáry, a aby vyprazdňovalo nádoby s dešťovou vodou, v nichž se komáři nejčastěji líhnou.

• • •

Salisbury. — Ve vesnici Rushinga černošští guerilové zavřeli do dřevěné chatrče 23 členů rodiny černošského náčelníka John Chiriwa — jej samotného, jeho 9 žen a 13 z jeho 36 dětí od 2 do 16 let věku — a pak chatrč podpálili. Všichni uvnitř uhořeli. Byla to msta za to, že náčelník pomáhal rhodéským bezpečnostním silám v jejich kampani proti guerilům. Teroristé zanechali tento nápis: "Vy, Smithovi vojáci, jste psi, prasata a opičáci. Dnes vám ukážeme, jak 'spravedlivě špatní' dovedeme být."

• • •

New York. — Bezpečnostní rada Spojených národů přijala jednohlasně návrh na přijetí Vietnamu do OSN. V září pak Valné shromáždění OSN definitivně rozhodne o jeho přijetí. Stejně také rozhodne o přijetí za člena nové země Džibuti; pak bude mít tato nepodařená mezinárodní organizace celkem 149 členů. Spojené státy doposud vetovaly v Bezpečnostní radě přijetí Vietnamu do OSN kvůli jeho porušení Pařížské smlouvy a kvůli jeho vážnému porušování lidských práv.

• • •

Tokio. — Japonská rybářská lod' chytila do svých sítí nedaleko Nového Zélandu 30 stop dlouhé a dvě tuny vážící dosud neznámé mořské zvíře; rybáři však hodili toto zvíře zpět do moře, protože by se na palubě rozkládalo a učinilo by nepoužitelným náklad ulovených ryb. Podle mínění tokijského profesora Fujio Yasuda, který studoval pořízené fotografie tohoto živočicha, se toto zvíře podobá prehistorickému mořskému plazu plesiosauru, který žil před 130 miliony let. Také bylo poukázáno na jeho velkou podobnost s lochnesskou obludou.

• • •

Johnstown, Pa. — Následkem osmihodinových prudkých dešťů bylo město Johnstown v Pennsylvánii postiženo katastrofálními povodněmi, při nichž zahynulo 59 lidí. Při povodních v roce 1889 v témž městě zahynulo na 2,300 lidí.

• • •

Moskva. — Na tři a půl míle dlouhém ledovci, zvaném "Severní pól 22", který připlul ze Severního ledového moře do vod poblíž Kanady, je posádka 160 sovětských občanů, kteří podle udání Moskvy prý studují "vzájemný vliv mezi Arktickým oceánem a atmosférou". Kanadská vláda se však obává, že ve skutečnosti Sověti užívají tohoto ledovce k vojenským účelům.

• • •

New York. — Paní Aliza Beginová, žena izraelského ministerského předsedy Menahen Begina, není přívržencem moderních ženských emancipačních hnutí. Jako matka tří dětí a babička osmi vnuků netouží po nezávislé kariéře. Řekla: "Díky Bohu, splnila jsem své poslání jako žena a matka. Rolí ženy je utvářet domov; není jen služkou či hospodyní, nýbrž tvůrkyní domova. Toto poslání ženy je třeba vysvětlovat děvčatům od dětství a hlavně dokazovat příkladem. Jedním z problémů Izraele a Ameriky je, že se neklade dostatečný důraz na historickou skutečnost, že jen matka doma vytváří zdravou generaci dětí. Chtít obracet tento přirozený zákon je proti zdravému rozumu, proti Bohu a proti člověku. Jsou ovšem ženy, které v mládí bláhově nevidí v mateřství své poslání; ty at' se tedy nevdávají."

• • •

Lima. — Peruánská vláda ve snaze snížit svůj dluh vůči cizině zvýšila o 40 procent ceny všech potravin, gazolinu a veřejné dopravy. V důsledku tohoto rozhodnutí byla v Limě vyhlášena na protest 24-hodinová generální stávka. Při ní pak došlo ke srážce demonstrantů s vojáky, při čemž bylo zabito 10 lidí.

• • •

Ženeva. — Podle statistik Světového zdravotního úřadu (WHO), vyplývajících z vykonaných studií v 60 různých zemích, vzrůstá ve světě stále počet případů rakoviny plic; tytéž studie prý také potvrzují domněnku, že jednou z hlavních příčin této choroby je kouření cigaret. Počet úmrtí na rakovinu plic se však v posledním čtvrtstoletí téměř nezměnil ve Spojených státech, v Kanadě, v Rakousku, Japonsku a Austrálii.

• • •

Washington. — Vůdci U.S. Domu representantů požádali houstonského právníka Leona Jaworskiho, známého ze své funkce zvláštního vyšetřujícího soudce v záležitosti Watergate, aby se nyní v Etickém výboru Domu representantů ujal funkce vyšetření záležitosti asi 100 nynějších i bývalých kongresníků, kteří přijali v různých formách "dary" od Tong Sun Parka, agenta jihokorejského diktátora Parka. V případě potřeby měli za to v Kongrese hlasovat ve prospěch Jižní Koreje. Jaworski, známý svou příkladnou nestranností v záležitosti Watergate, přijal nabízený úkol, který chce vykonat bezplatně s podmínkou písemně potvrzené "volné ruky" ve vyšetřování. Doposud se zdá, že tato aféra, někdy žertovně zvaná "Koreagate", bude pouze skandálem menšího významu.

• • •

Miami. — U.S. tajné policii FBI se podařilo zatknout dva špiony, Američana Carl John Heisera a západoněmeckého občana Carl Lutz Weischenbergra, kteří se chystali předat Sovětům na Kubu součásti tajné nové americké dálkové střely "cruise". Oba jsou nyní ve vyšetřovací vazbě.

V opatství sv. Prokopa v Lisle, Ill. zemřel dp. Beda Černík, O.S.B.

Někdy se i v rodinách stává, že je v některém roce příliš mnoho úmrtí za sebou a lidé se ptají, kdy už zase jednou půjdou spíše na svatbu či na křtiny. Ve velké klášterní rodině s různorodou generací se s odchodem na věčnost některého člena sice počítá každodenně — vždyť právě proto se vstupovalo do kláštera, aby se věřící člověk modlitbou a prací lépe a více soustředěně připravil na setkání s Kristem Pánem — ale i v klášterní rodině se lidsky musí zdát, že je těch pohřbů najednou trochu více za sebou.

Tak nějak je tomu letos i ve svatoprokopském klášteře v Lisle, když v krátké době tří měsíců odešli za sebou na Stvořitelovo zavolání tři členové řeholní rodiny, kteří patřili ještě k její pionýrské generaci.

Po ctih. bratru Dominiku Vaňkovi († 14. 5. 1977) a po vldp. Aleši Macháčkovi († 6. 6. 1977), zemřel nyní v Lisle i mnoha našim starověrným čtenářům známý dp. Beda Černík, O.S.B., zrovna v den vydání minulého čísla H.N. a v předvečer příprav na biskupské svěcení býv. opata Njdp. Daniela Kučery, O.S.B., v Joliet, Ill. Zemřel ve středu, 20. července 1977 v nemocnici v Naperville, Ill. (vedlejší městečko u Lisle). Svatoprokopští spolubratři jej pohřbili na klášterním hřbitůvku v Lisle v sobotu, 23. července. R.I.P.

* * *

Důstojný Otec Beda Černík se narodil ve Wahoo, Nebr. 7. září r. 1896. Jeho otec Jan Černík, pečlivý hospodář, pocházel z obce Čihaliny na Moravě, a matka Františka, rozená Těšinová, byla původem z Riesenbergu v Čechách. Oba byli hluboce věřící, měli se upřímně rádi, a tak jejich sňatku ve Weston, Nebr. požehnal tehdejší známý, učený a vlastenecký krajanský misionář české Nebrasky, pozdější monsignor a dokonce pravidelný dopisovatel redakce Ottova naučného slovníku, dp. Alois J. Klein. To bylo v r. 1895.

Malý Václav — tak byl pokřtěn v kostele sv. Václava ve Wahoo — tam vychodil i obecnou venkovskou školu a při tom pilně pomáhal tatínkovi na farmě. V roce 1908 mu zemřel jeho mladší bratříček a Václav šel na studie do tehdejší České koleje v Lisle. Po skončení středoškolského t.zv. klasického kursu vstoupil k sv. Prokopu do kláštera, protože chtěl sloužit českému a slovenskému lidu v USA, aby mu zachoval a upevnil víru v Krista, v níž už mladý student Černík rozpoznal základ a klíč k pravému životnímu štěstí. Po zkušebním roce noviciátu složil své řeholní sliby (12. července r. 1915), studoval filosofii a bohosloví ve svatoprokopském semináři a dne 21. května L.P. 1921 byl spolu s pěti jinými svatoprokopskými řádovými spolubratry vysvěcen na kněze tehdejším chicagským arcibiskupem Mundeleinem něm. původu. Ten den byl zvlášť památný pro svatoprokopský klášter. Šest nových kněží najednou! Byli to důstojní Otcové: Dominik Kotek z Chicaga, Vincenc Novotný z Oklahomy, Cyprián Tomečko z Kanady, Klement Hrdlička († 10. února 1945), Černíkův rodák z Nebrasky, a Slovák Hilarius Jurica z Chicaga, později velmi učený profesor biologie. České městečko Wahoo v Nebrasce dalo svatoprokopskému klášteru ještě i dalšího pionýra, dlouholetého profesora, knihovníka a náruživého pěstitele květin, dp. Adolfa Hrdličku, který se tam též narodil 17. listopadu roku 1899 a loňského roku — (29. května 1976) — oslavil v Lisle — stále v čilé práci — své zlaté kněžské jubileum.

Dnes si už ani nedovedeme představit, jakou upřímnou radost měl tehdy náš česko-americký katolický lid, když se mohl před jinonárodovci pochlubit tak bohatou žní duchovních povolání, zvlášť když tehdy začínaly jejich druhé děti vycházet z amerických universit jako lékaři, právníci, profesoři a inženýři, a zase jiní se dopracovávali prvních skrovných úspěchů v obchodech, řemeslech a v bankovnictví. Už sedm let předtím měli v Lisle podobnou radost. V květnu r. 1914, kdy se ve světě mluvilo už velmi vážně o blízké hrozné vojně, měla svatoprokopská řeholní rodina první velikánskou radost. Šest novosvěcenců — "májových kot'átek" — najednou — a všichni z rodin českých přistěhovalců! — Ti jsou dnes už ovšem všichni na věčnosti, jako byl dp. Beda Černík posledním z druhé "šestky" novosvěcenců z r. 1921.

* * *

Vrat'me se však ještě na okamžik k životní práci dp. Bedy Černíka. — Svou primici sloužil v kostele sv. Václava ve Wahoo, kde byl tehdy farářem dp. Matěj Němec, a přimiční kázání měl dp. Matěj Bor z osady Weston; tam měli 26 let předtím mladí manželé Černíkovi primiciantovi rodiče svatbu, vzpomínáte si?

A protože byl mladý kněz Otec Beda výborný počtář a během studií dokázal, že rozumí dobře fyzice, hned jej představení v Lisle poslali za učitelskou katedru a učil oběma těmto předmětům, dokud neměl za sebe náhradu v novopečených graduantech z university, kam už začali svatoprokopští opatové posílat talentované a pilné členy své klášterní družiny, aby se klášterní kolej mohla rozvíjet. Aby mladý Otec Beda ale věděl, že není knězem jen proto, aby učil své žáky počítat a znát zákony Boží přírody, ale že má také šířit Kristovo evangelium, rozumět lidským překážkám v Boha uvěřit a rozdávat jim svátostnou Boží milost, chodil pravidelně každý víkend vypomáhat bratřím Slovákům do osady sv. Michala na jižní straně Chicaga. V roce 1925 však bylo honem třeba mladou sílu do osady sv. Prokopa v Chicagu, a tak tam byl poslán ochotný silák Otec Beda. Kaplanoval tam až do r. 1928. A zase potřebovali u sv. Ondřeje v Clevelandu někoho, kdo uměl slovensky a znal už trochu slovenskou mentalitu, a tak tam byl poslán Otec Černík pro své zkušenosti od sv. Michala z Chicaga. Dlouho tam však nepobyl, protože už v roce 1929 se stala clevelandská osada sv. Ondřeje samostatným převorstvím slovenských benediktinů, založeným z Lisle, a většina slovenských Otců a bratří tam z Lisle odešla. Svatoprokopský klášter už ale zase slíbil výpomoc pro naše lidi v osadě sv. Antonína v Pueblo ve státě Colorado, a tak se Otec Beda zase stěhoval s kufříkem svých svršků tam. Po několika letech byl ustanoven farářem u sv. Jana Nep. v české Praze v Nebrasce. Tenkrát posílal lincolnský biskup své seminaristy na theologická studia do svatoprokopského semináře v Lisle, protože Lincolnská diecése dosud neměla svůj vlastní seminář, a četní její bohoslovci byli českého původu z úrodných lánů našich farmářů v Nebrasce. Jakmile přišli první čeští novosvěcenci ze studií v Lisle a pan biskup je mohl poslat na uprázdněnou faru, dp. Černík se vrátil do Lisle a pak po celých dlouhých dvacet let hospodařil na klášterní farmě a tím zajistil klášteru i studentům lacinější a stále čerstvou výživu.

V roce 1958 však onemocněl velmi vážně dp. Alcuin Kašný, O.S.B., tehdejší farář v osadě Panny Marie ve Phillips, Wisc. Na pět let jej tam vystřídal Otec Beda Černík, a protože měl svou stařičkou maminku už v bývalém českém starobinci — v Domově sv. Benedikta v Niles, byl tam poslán posléze dělat kaplana, aby tak dosloužil i své drahé mamince až do hrobu. Po její smrti se vrátil do Lisle, kde ještě nechtěl zahálet a jako dobrý hospodář se snažil pomáhat všude při údržbě budov, sadů a celého klášterního komplexu.

V důstojném Otci Bedovi odešel tedy další z dosud žijící generace svatoprokopských pionýrů a v modlitbě za něho jej zároveň i prosme, aby orodoval u našich českých nebeských ochránců za nás a za naši starou vlast.

P. Václav Michalička, O.S.B.

JEDNA Z DOMOVA

(Od shora dolů . . .)

Instrukce ředitele náměstkovi:

"Zítra v 9 hodin bude zatmění měsíce, tedy věc, která se neuvidí každý den. Všichni pracovníci nastoupí v pracovním oděvu na nádvoří. Při pozorování tohoto řídkého zjevu podám příslušný výklad. Bude-li pršet, nebude samozřejmě nic vidět a v tom případě půjdeme do jídelny."

Instrukce náměstka vedoucímu úseku:

"Na pokyn ředitele bude zítra v 9 hodin zatmění slunce. Bude-li pršet, nebude to možná na nádvoří vidět. V tom případě se provede zatmění v jídelně. Tedy něco, co není vidět každý den".

Instrukce vedoucího úseku vedoucímu provozu:

"Na pokyn ředitele dojde zítra v 9 hodin v pracovním oděvu ke zmizení slunce. Ředitel dá pokyn k tomu, má-li pršet, což není vidět každý den."

Instrukce vedoucího provozu mistrům:

"Bude-li zítra v jídelně pršet, tedy něco, co se neuvidí každý den, zmizí v 9 hodin ředitel v pracovním oděvu."

Instrukce mistra zaměstnancům:

"Zítra v 9 hodin zmizí náš ředitel. Škoda, že se to nedá vidět každý den."

Poslední západní žurnalista opustil Laos

Bangkok. — Australský 27-letý žurnalista John Everingham byl jediným západním žurnalistou, který byl dosud trpěn v Laosu. Avšak před několika dny došlo i na něho; policie jej přišla zatknout a odvedla do vězení, kde byl po dva dny podroben dlouhým výslechům. Bylo mu vytýkáno, že prý je agentem CIA a provádí špionáž, že užíval omamných drog a mluvil s laoským lidem, zatím co žurnalisté v Laosu mohou dostávat své informace pouze od vlády. Třetího dne pak byl vypovězen ze země; pouze si mohl s sebou vzít šaty, které měl na sobě, a vše ostatní mu laoská rudá policie "znárodnila".

Místo našeho letošního pikniku lehce najdete: pojedete po Harlem Ave. a na U.S. 66 (Joliet Rd.) zatočíte směrem na západ (tedy jedete-li po Harlem na jih zatáčíte doprava, jedete-li na sever zatáčíte doleva). Velmi brzo po zatáčce na jižní straně U.S. 66, jsou "Ottawa Trail Woods — Grove #4,", kde nás najdete.

Klub Domov z NSČK a Spolek sv. Vojtěcha z ČKJ

srdečně zvou na svůj tradiční společný

RODINNÝ PIKNIK,

pořádaný

v neděli 31. července v lesní reservaci "Ottawa Trail Woods" — Grove #4

(Harlem Ave. a 66, v Lyons, Illinois)

Začátek ve 12:00 hod. v poledne

- ✻ Speciality "piknikové kuchyně"
- ✻ Chlazené nápoje tuzemských i importovaných značek
- ✻ Volejbal — hudba — zpěv — závodivé dětské hry
- ✻ Přijd'te všichni, kdo jste znavení vedrem a chcete pookřát v přátelském ovzduší a v krásné Boží přírodě!

SPORT

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Kvalifikace pro MS 1978 v Argentině

Brazílie—Bolívie 8:0. Druhé kvalifikační utkání v kolumbijském Cali rozhodlo o postupu Brazilců na MS 1978. Po Argentině (pořadatel) a NSR (poslední mistr světa) je Brazílie dalším týmem, který má účast ve finále světového šampionátu jistý. Brazilské mužstvo bylo po celý zápas suverénní a mohlo nastřílet i dvojnásobek gólů. Střeleckou mušku měl Zico, autor čtyř gólů, další připojili Roberto, Gil, Toninho, Cerrezo a Marcelo.

Peru—Bolívie 5:0

Poslední kvalifikační zápas v kolumbijském městě Cali o přímý postup na MS 1978 rozhodlo o tom, že soupeřem vítěze 9. evropské skupiny Mad'arska bude Bolívie. Obě první mužstva tabulky Brazílie a Peru postupují přímo do finále. Peru nemělo se svým soupeřem žádné problémy, v prvním poločase se vedlo 2:0 brankami Cubillase a po přestávce připojili další Velasquez 2 a Rojas.

Konečná tabulka kvalifikace:

1. Brazílie	9:0	4
2. Peru	5:1	2
3. Bolívie	0:13	0

Egypt—Zambie 2:0

★

Interpohár

1. skupina

Halmstad BK—Maccabi Jaffa 4:1, FC Amsterdam—Vojvodina Novi Sad 1:2.

1. Maccabi	7:8	5
2. Vojvodina	8:5	4
3. Halmstad	6:6	4
4. FC Amsterdam	3:5	1

2. skupina

MSV Duisburg—Maccabi Tel Aviv 2:2, Standard Lutych—Twente Enschede 2:1.

1. Duisburg	9:4	6
2. Lutych	4:5	5
3. Tel Avi v	3:13	3
4. Enschede	7:7	2

3. skupina

Eintracht Frankfurt—Wacker Innsbruck 1:1, **FC Curych—Inter Bratislava 1:2.** Zápas byl až překvapivě vyrovnaný. Inter musel o vítězství bojovat až do konce utkání, neboť švýcarský celek nečekaně dlouho vzdoroval. Inter vedl gólem Brezíka (3. min.), domácí vyrovnali z penalty Cucinottou. Když se už zdálo, že se oba soupeři rozejdou smírně po bodu, došlo k nedorozumění mezi brankářem a obráncem domácích. Toto využil Petráš a rozhodl čtvrt hodiny před koncem o zisku obou bodů ve prospěch Interu.

1. Inter	12:4	7
2. Frankfurt	8:5	5
3. Innsbruck	3:5	2
4. FC Curych	2:11	0

4. skupina

Malmo FF—Grasshoppers Curych 1:0, Hamburk SV—Slavia Sofia 2:3.

1. Malmö FF	12:3	8
2. Slavia Sofia	10:6	6
3. Hamburk SV	7:14	3
4. Grasshoppers	3:9	1

5. skupina

Legia Varšava—Young Boys Bern 4:1, **Slavia Praha—Landskrona Bois 6:1.** Slávisté drželi od prvních minut pevně v rukou osud střetnutí, které se pro ně stalo jednoznačnou záležitostí. Už ve 34. minutě vedla Slavia bez problémů 3:0 a vývoj dalších minut dal příležitost trenéru Jarešovi, aby si vyzkoušel nejrůznější varianty v sestavě. V poslední půlhodině utkání začaly hostům ze Švédska zjevně docházet síly a závěr se proměnil v malou exhibici Slavie. Branky: Segmüller 3, P. Herda 2, Patlejch.

1. Slavia	17:5	7
2. Varšava	6:2	5
3. Y.B. Bern	5:9	2
4. Landskrona	4:16	0

6. skupina

Frem Kodaň—NK Rijeka 2:0, Grazer AK—Ruch Chorzow 0:4.

1. Kodaň	9:2	7
2. Chorzow	10:3	6
3. Rijeka	5:5	3
4. Grazer AK	0:14	0

7. skupina

Lilleström SK—Linzer AK 1:0, **Jednota Trenčín—Zaglebie Sosnowiec 3:0.** V rušném a zajímavém utkání praktikovaly oba celky útočnou hru, akce na obou stranách se rychle střídaly. Domácí Trenčín byl přeci jen v první půli aktivnější a po zásluze si zajistil dvoubrankové vedení. Poláci však nekapitulovali, snažili se o zvrat, ale jejich nejlepší útočník Mazur, na něhož většina přihrávek směřovala, byl výborně střežen.

1. Trenčín	10:4	6
2. Sosnowiec	7:3	6
3. Lillestrom	4:7	2
4. Linzer ASK	2:9	2

8. skupina

Hertha BSC—Kodaň B 1903 0:0, **Slovan Bratislava—Admira Wacker Vídeň 5:1.** Už v sedmé minutě se rozvlnila síť domácí branky. Bylo to však v tomto zápase také poprvé a naposledy. Slovanu trvalo sice půl hodiny, než překonal pozorně bránící obranu hostí, ale po změně stran se střelecké hody rozjely na plné obrátky. Několikrát museli zadáci hostí ještě vykopávat míč z brankové čáry.

1. Slovan	15:4	8
2. Hertha BSC	13:2	5
3. B 1903 Kodaň	2:5	2
4. A. W. Vídeň	3:12	1

9. skupina

Östers Växjo—Austria Salcburk 1:0, **Aalborg BK—Zbrojovka Brno 0:4.** Brno nemělo v utkání žádné potíže, v každém poločase si Dánové vypracovali vždy jednu dobrou střeleckou šanci. Útočníci Brna často zaměstnávali brankáře Larsena, který přes čtyři branky byl nejlepším hráčem domácího týmu. Střelecky se vyznamenal Kotásek, autor tří gólů, čtvrtý přidal Kroupa.

1. Brno	11:6	6
2. Växjo	8:5	6
3. Salcburg	3:6	2
4. Aalborg BK	4:9	2

10. skupina

Pogoň Štětín—Sturm Graz 1:0, Chenois Ženeva—KB Kodaň 1:1.

1. Štětín	4:2	6
2. KB Kodaň	5:4	5
3. Chenois Ženeva	1:2	2
4. Sturm Graz	1:3	1

★

DON REVIE, jenž se v minulých dnech vzdal vedení reprezentačního týmu Anglie, podepsal smlouvu v Abu Dhabi s fotbalovým svazem Spojených arabských emirátů. Povede čtyři roky tamní reprezentační výběr.

★

LARBI BEN BAREK, známý francouzský reprezentant z let po II. světové válce, nazvaný "černá perla", se stal trenérem španělského týmu II. ligy Tarrasa FC. Ben Barek hrál i v Československu, přesně 12. června 1948 nastoupil za tým Francie na Spartě proti čs. národnímu týmu. Francie tehdy vyhrála 4:0.

POK

★

„Paní Marino, tuhle přední vínu mi prosím Vás, přede lejte."

"Mileráda, ale proč? Vždyť Vám tolik sluší!",

"Naše sousedka má teď tentýž účes a manžel ji začíná zdravit..."

Gu.4-1118
MARINA'S
BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon - formerly at 26th St & Hamlin.
5234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

Náš sportovní zpravodaj PETR HORÁK hlásí:

EMIGRANT ŠAMPIONEM?

V semifinále mistrovství světa v šachu je stav utkání Mad'ara Portische se Spasským ze Sovětského svazu nerozhodný 3:3; zatímco Viktor Korčnoj, který emigroval ze Sovětského svazu do Holandska, vede nad sovětským reprezentantem Polugajevským nečekaně vysoko 5:1. Polugajevskému nepomáhá ani stará taktika, že každou chvíli "onemocní" a soustřed'uje se.

* * *

TAK DLOUHO SE CHODÍ SE DŽBÁNEM PRO VODU...

Sovětská tisková kancelář TASS oznámila, že předsedkyně sovětské krasobruslařské federace ANNA SINILKINOVÁ prohlásila, že Mezinárodní krasobruslařský svaz nejednal správně, když vyloučil sovětské rozhodčí na jeden rok z účasti na mezinárodních soutěžích. Sinilkinová tvrdila, že toto rozhodnutí mělo politické pozadí. Mezinárodní krasobruslařský svaz však na základě jasných důkazů obvinil sovětské rozhodčí z nadržování sovětským krasobruslařům a z poškozování jejich soupeřů.

* * *

ZE SVĚTA TENISU

Českoslovenští tenisoví reprezentanti letos zůstali hodně dlužni své pověsti. Proto lze dlouhý finálový boj Jana Kodeše na turnaji v Kitzbuehlu s Argentincem Vilasem pokládat za jedno z cenných aktiv. Kodeš prohrál s výborným Vilasem teprve po slabším závěru 7:5, 2:6, 6:4, 3:6 a 2:6. Ve finále dvouhry žen potvrdila československá reprezentantka, Renata Tomanová, že patří k evropské špičce, a porazila Ebbinghausovou z Německé spolkové republiky 6:3, 7:5.

Na mezinárodním tenisovém turnaji v Cincinnati zvítězil v semifinále Američan Solomon nad Australanem Alexandrem 7:5, 7:5; v rozhodujícím boji mu podlehl Angličan Cox.

V USA byly uveřejněny příjmy předních světových tenistů za letošní rok, tedy za období dlouhé 6 a půl měsíce. Z mužů je na prvním místě Američan Jimmy Connors, který už má na kontě 579 tisíc dolarů. S větším odstupem je na druhém místě Rumun Nastase, který už letos vydělal přes 259 tisíc dolarů. Hranici dvou set tisíc letos překonali také Američan Stockton, Švéd Borg a Argentinec Vilas... Z žen je na prvním místě Američanka Chris Evertová, která už letos vydělala 271 tisíc, 368 dolarů. Na druhém místě je bývalá československá reprezentantka, Martina Navrátilová, žijící nyní ve Spojených státech, která má za letošní rok na svém kontě 196 tisíc, 705 dolarů. Přes sto tisíc mají za prvních šest a půl měsíce tohoto roku ještě Angličanky Barkerová a Wadeová.

* * *

KOPANÁ V USA

V Severoamerické Národní lize kopané byla upřena pozornost fanoušků především na zápasy nejlepších celků. Hráči Fort Lauderdale porazili na cizím hřišti mužstvo Los Angeles 3:1 a tým New York Cosmos zvítězil nad Portlandem 2:0. Newyorský tým tak přerušil sérii pěti porážek za sebou. Jeho nový trenér Firmani přesunul Franze Beckenbauera z obrany do středu hřiště. Podle jeho názoru je totiž tak velkého fotbalisty vzadu škoda. Beckenbauerovo dosavadní místo nyní zaujal Carlos Alberto, bývalý kapitán brazilského národního mužstva, které vybojovalo roku 1970 titul mistra světa v Mexiku.

* * *

RYCHLÁ KOLA

Z několika velkých automobilových závodů ve Spojených státech zaznamenaly nedávno největší pozornost závody v Nashville a v Michiganu. V Nashville obsadil první místo Waltrip na Chevroletu před Pettym, Allisonem a Yarboroughem, v Michiganu projel první cílem Ongais na voze Parnelli před známými závodníky Johncockem, Rutherfordem a Snevou. — V mistrovství světa automobilů Formule jedna získal po Velké ceně Británie přes vítězství domácího jezdce Hunta větší náskok v celkové klasifikaci Rakušan Lauda. Lauda má už 39 bodů, zatímco Jihoafričan Jody Scheckter a Američan Andretti 32.

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

● **MINARIK'S BAKERY**

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS
9101-09 West Cermak Road ● North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

SPORTOVNÍ FANOUŠEK A UMĚNÍ

V newyorském velkoměstě je mnoho uměleckých muzejí — Metropolitní, Guggenheimovo, Muzeum moderního umění, a další. Jedno z nich je umístěno značně neobvykle — ve sportovním komplexu ve slavné Madison Square Garden. Toto místo je domovem vynikajícího profesionálního basketbalu, ledního hokeje, tenisu, řady lehkoatletických a jiných sportovních podniků, a k překvapení mnohých také uměleckého muzea. Jde sport s uměním dohromady? Ředitel uměleckého muzea se sportovní tématikou, Warren Parker, samozřejmě tvrdí, že ano. Je totiž nejen sportovním fanouškem, ale také malířem a uměleckým pedagogem, a rozhodl se přivést dohromady sportovní fanoušky s umělci. Warren Parker říká, že umělecké muzeum se sportovní tématikou v Madison Square Garden v New Yorku vzniklo před osmnácti lety. Založilo je několik nadšenců z Harvardovy univerzity, z nichž například Germaine Glidden byl současně malířem i šampionem v americké sportovní hře "squash". Glidden cítil potřebu zkombinovat tyto dva své zájmy. Cíl zakladatelů uměleckého muzea se sportovní tématikou je vlastně vzdělávací. Přáli si totiž seznámit sportovní fanoušky s krásným uměním. Muzeum je umístěno v menší moderní galerii jedno patro nad hlavním vchodem do Madison Square Garden. Je to jediné muzeum tohoto druhu ve Spojených státech, a ředitel Parker o něm tvrdí, že se v něm soustředily téměř všechny umělecké složky.

V muzeu vystavují všechny druhy umění, jež se zabývají také sportovními náměty: sochy, malby, litografie, kresby, fotografie, a tak dále. V současné době převládají v oboru umění se sportovní tématikou ilustrace; je na ně totiž výhodný trh. Většina umělců, zabývajících se náměty se sportovní tématikou, totiž pracuje pro ilustrované sportovní magazíny... Warren Parker poznamenává, že sportovní tématika přináší víc akce, než jiná témata. V kompozici, barvě a jiných uměleckých prvcích se však neliší od ztvárňování jiných námětů

V muzeu jsou umělecky zobrazeny záběry z nejrozmanitějších sportovních odvětví. Vedení muzea rovněž pořádá speciální výstavky, jako nedávnou výstavu létacích draků nebo uměleckých projevů v oblasti boxu; druhá z nich se časově shodovala s amatérským rohovnickým turnajem o "Zlatou rukavici". W. Parker ovšem osobně nefavorizuje žádná sportovní odvětví. Dává přednost kvalitě uměleckého projevu. Osobně vidí ve svém muzeu rád abstraktní umělecká díla, poněvadž sportovní fanoušky nutí víc nad uměleckým dílem přemýšlet. Parker připouští, že sportovní fanoušky většinou nevynikají láskou k umění. Proto hraje právě muzeum v Madison Square Garden tak důležitou roli. Warren Parker podotýká, že sportovní fanoušci tvoří pravděpodobně většinu všeho obyvatelstva na světě. Každý miluje sport. Sport přesahuje všechno — rasu, sociální postavení, cokoli. A pokud chcete u těchto lidí jako celku vyburcovat zájem o umění, říká Warren Parker, lze toho dosáhnout prostřednictvím jejich lásky ke sportu...

ZE SVAZU ČS. SPORTOVCŮ V ZAHRANIČÍ

XI. SJEZD ČS. SPORTOVCŮ V ZAHRANIČÍ BYL ODVOLÁN

Účelem Svazu čs. svobodných sportovců je sdružovat čs. sportovce v zahraničí, kteří se hlásí k naší národní demokratické tradici, snaží si zachovat svůj mateřský jazyk, nesouhlasí se zneužíváním sportu v politice, a proto Svaz usiluje o spojení a sjednocení jejich snah s myšlenkou na naše rodiny, děti a rodnou vlast.

Letošního roku se XI. Sjezd z technických důvodů konat nebude. Tak to oznámil předseda XI. Sjezdu kolega Matěj Neumann z Washingtonu a kolega předseda Svazu Karel Fišer z Vermilionu, Ohio. Avšak sejdeme se všichni v příštím roce na jubilejních 60-letých oslavách založení Čs. republiky.

Naše díky patří všem, kteří se dosud na činnosti Svazu podíleli, i těm, kteří se ujali prvních přípravných sjezdových prací, ale nakonec svorně uznali, že pořádat Sjezd letos a pak už zase připravovat společnou účast v rámci 60. výročí založení Československa v roce příštím — by bylo těžko proveditelné. Všichni stejně svorně však slibujeme, že v práci neustaneme a budeme v ní pokračovat dál! Sportu zdar!

Zdeněk Pražák, sekretář a tis. ref. Svazu

* * *

CLEVELANDSKÝ ING. STANISLAV MARŠÍK PADESÁTNÍKEM

Před dvanácti lety mi v Kanadě řekl můj přítel dr. Karel Jeřábek: "Přijede k vám do Clevelandu do NASA (National Aeronautic and Space Administration) Standa Maršík s celou rodinou — paní Zdeňkou a dcerkami. Snažte se je zapojit do vašeho místního krajanského hnutí — jsou to dobří pracovníci zde u nás." A u nás v Clevelandu jsou jimi od té doby taky...

Standa se narodil v Drbohlavech, malé vesničce u Pelhřimova, 6. srpna — právě před půl stoletím. Pochází ze skromné chalupy, má čtyři sourozence, rodiče byli pilní, pracovití a bodří. Brzo poznal komunistickou prohnanost, pomatenost a krutost, a tak jednoho dne — namačkán mezi bedny — vzal svou paní, dali Sbohem rodným vonícím luhům a hájům a pustili se do světa za svobodou a pravdou. To bylo hned v roce 1948. Začínali v Kanadě — tvrdě, ale radostně. V Ontarijském Chathamu vévodí celému okolí mohutný vodojem, který sám nabarvil. Dal se do studií jaderné vědy a za několik roků už vyučoval "Electronics" na odborné škole v Detroit a obdržel akademickou hodnost na "Wayne University".

Po příjezdu k nám do Clevelandu se plně zapojil do pracovní skupiny SVU, kde byl předsedou. Napřesrok ho čeká velká práce se sjezdem SVU, který bude u nás pořádán. Má velké zásluhy za to, že se v Clevelandu pořádá každoroční společný Ples Čechů a Slováků. Po sedm roků je už Standa předsedou jeho pořádajícího výboru a vždy se snaží o dobrou spolupráci Čechů a Slováků. Po mnoho let už také učí češtinu ve večerních kurzech, přednáší, studuje a už dostal několik cen a uznání za praktické vynálezy v NASA. Nyní se právě vrátil ze své cesty z Aljašky.

Maršíkovi mají tři hodné dcery, jsou už dvojnásobně dědečkem a babičkou a těší se na další ratolesti. Standova víra v řízení Boží věcí lidských i vesmíru a v sociální spravedlivost činí z něj spolehlivého přítele a vědátora s lidským srdcem. Je věrným Sokolem a sportovcem, který se denně udržuje "v kondici", aby toho mohl ještě hodně vykonat pro dobro druhých. K jeho padesátce ze srdce mu přejeme hodně zdraví, rodinnou pohodu a ještě pevnější tu jeho pevnou víru v Boží řízení věcí lidských, protože se tím ještě více zpevní jeho důvěra v lidi, pro něž může ještě tolik dobra vykonat.

Z. P.

Jak se politicky sportuje a tělocvičí v Československu

(Z Československého sportu: referát o výroční konferenci pražské Sparty)

"Člen výboru jednoty přivítal zástupce městského výboru KSČ... Hlavní referát přednesl předseda dr. Sonntag. V úvodu vyzdvihl mírovou politiku zemí socialistického tábora v čele se SSSR a zdůraznil úkoly, které před tělovýchovu a sport postavil XV. sjezd KSČ... Hlavní úkoly, které pro Spartu z výročních členských schůzí oddílů a odborů vyplynuly, jsou: další rozvoj politicko-výchovné práce..., Koncepčnost práce v oddíle kopané je nezbytně nutná... V politickovýchovné práci se může Jednota pochlubit pěknými výsledky. Aktivně se podílela na oslavách 1. máje a úspěšná byla i v předvolební aktivitě. Předseda jednoty vyzdvihl brigádnickou činnost hokejových dorostenců — odpracovali 2000 hodin na lesní brigádě... Předseda městského orgánu Matulík kriticky hovořil o malém počtu mládeže v TJ — mladí představují 17 procent členské základny..."

My k tomu dodáváme: Není divu!...

Z ČINNOSTI SPOLEČNOSTI PRO VĚDY A UMĚNÍ (SVU)

SVU také v Britské Kolumbii

Předseda Společnosti pro vědy a umění, dr. Miloslav Rechcígl, vyzval loni na 8. sjezdu SVU ve Washingtonu dr. Vladimíra Krajinu, aby se pokusil založit místní či oblastní skupinu SVU v Britské Kolumbii. Dr. Krajina pozval spolu s Janem Drábkem a Jarmilou Smékalovou písemně asi 40 osob z vancouverské oblasti na zakládající schůzku. Přišlo 27 osob a projev měl dr. Krajina. Zmínil se o úkolech a poslání SVU, a potom hovořil o dojmu, jaký v něm zanechal manifest o lidských právech, CHARTA 77. Konstatoval přitom, že manifest dokazuje, že vysoký stupeň české a slovenské kultury nelze žádnou diktaturou potlačit natrvalo. Dr. Krajina připomněl také vynucené protesty vůči Chartě v Československu, a zdůraznil, že československá kultura v zahraničí podstatně přispívá k sebevědomí národa doma. Dr. Krajina řekl doslova: "Až na nepatrný zlomek všichni touží po svobodě, bez níž není lidský život lidský. Proto jsme hrdi, že v tak důležitých chvílích našeho národa doma, zakládáme my Britsko-Kolumbijskou oblastní skupinu Společnosti pro vědy a umění."

Jan Drábek věnoval svůj projev objasnění výhod, jež pro místní kulturní činnost vyplývají právě z existence oblastní či místní skupiny SVU.

Takřka všichni přítomní se potom zúčastnili velmi podrobné diskuse, v níž se většina vyslovila pro založení oblastní skupiny. Byly však vyjádřeny i záporné názory, označující "novou organizaci" za tříštění sil. Organizátoři schůzky čelili této námitce vyslovením ochoty k spolupráci jak s Čs. národním sdružením v Kanadě, tak i s vancouverskou jednotou Sokol. Zdůraznili přitom, že všechny čs. organizace se mají nejen doplňovat, ale i vzájemně podporovat a spolupracovat vzhledem k tomu, že každá čs. organizace má své specifické úkoly, a že při jejich společném poslání by měla být určitá dělba práce.

TS—SVU

Konference SVU v Ottawě

Konference a valné shromáždění SVU se letos uskuteční od 7. do 9. října v Ottawě. Je to po Torontu (1963) a Montrealu (1967) třetí mezisjezdová konference SVU na kanadské půdě. Organizuje ji velmi agilní ottawská skupina SVU v čele s doktorem Jánem Gavorou. Na rozdíl od předchozích sjezdů a konferencí, jejichž program byl převážně zaměřen na humanitní a umělecké směry, bude převážná část ottawské konference věnována příspěvku Čechů a Slováků ve svobodném světě oblasti přírodních a lékařských věd. Právě v Kanadě je řada členů SVU, působících v těchto oborech.

Organizátoři konference ovšem připravili také politickohistorické sympózium, a zbytek programu je věnován valnému shromáždění SVU. Při této příležitosti bude otevřena desetidenní výstava děl českých a slovenských výtvarných umělců, žijících v Americe i v Evropě.

Přednášky z oblasti přírodních a lékařských věd jsou na programu po celou sobotu 8. října.

TS—SVU

Reorganizované "Proměny"

Čtvrtletník Společnosti pro vědy a umění, PROMĚNY, vstupuje 3. číslem letošního 14. ročníku do nové etapy své existence. SVU věnuje Proměnám zvláštní pozornost, protože si uvědomuje, že jsou dnes jediným časopisem sui generis v exilu, a jejich význam vzhledem k situaci "kulturního hřbitova" doma roste. "Proměny" nyní musí pokrývat všechny hlavní obory věd a umění, a práce na nich vyžaduje spolupráci řady specialistů. Nová redakce Proměn bude pracovat v tomto složení: vedoucím redaktorem je dr. Jiří Škvor, jeho zástupci jsou Hana Ciprisová, dr. Richard Drtina a Zdena Salivarová. Odbornými redaktory jsou dr. Karel Hrubý, prof. Zdeněk Suda, prof. J. G. Krupička, dr. Antonín Kratochvíl, Václav Táborský, prof. Vladimír Karbusický a G. J. Lauda. Zastupují sedm oborů — vědy humanitní, společenské a přírodní, dále literaturu, film a divadlo, hudbu a výtvarné umění. Jazykovou úpravu mají na starosti Anna Machová a Peter Hirsch, grafickou úpravu Ferdinand Čulík. V redakční radě jsou prof. Milíč Čapek, Rudolf Fikrušný, prof. Vladimír Krajina, prof. Victor S. Mamatey, prof. George Sadek a prof. René Wellek. V redakční radě měl být i nedávno zesnulý prof. Josef Korbel z Denveru...

Zájemci o odběr "Proměn" mají psát na administraci časopisu: 47-16 Austel Place, Long Island City, N.Y. 11101, USA.

TS—SVU

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

50 LET SALESIÁNŮ V ČESKÝCH ZEMÍCH

První zprávy o italském knězi Janu Boskovi, o díle na záchranu mládeže, kterému dal vznik, pronikaly do našich zemí už koncem minulého století, především v tisku a odborných časopisech. Pedagogové si začali blíže všímat jeho výchovné metody. Je zásluhou obětavých kněží, jako pražského kanovníka Kulače, benediktina O. Klementa, zakladatele "Legio Angeliky", a na Moravě mons. Augustina Štancla, že vytvořili konkrétní podmínky k tomu, aby se salesiáni mohli usadit i v našich zemích, ale především, že mezi těmito prvními salesiány byli už naši rodáci. Připravovali a vybírali první skupiny jinochů, kteří jevili zájem o práci mezi mládeží, utvrzovali v nich kněžské a řeholní povolání a posílali je na studie k salesiánům do Itálie.

Už dávno předtím však vstoupil do řad synů Dona Boska P. Ignác Stuchlý, pozdější první český inspektor-provinciál. Bělovlasý, usměvavý stařeček, který si svým nenáročným, prostým vystupováním získal srdce všech, tak žije dál v paměti těch, kdo se s ním setkali. Bylo mu už 23 let, když přijel do Turina, aby začal kněžská studia. Hlásil se do zámořských misií, kde mladá salesiánská kongregace začala nadšeně pracovat. "Ne, ne, Stuchlý, tvoje misie bude na severu," řekl mu nástupce sv. Dona Boska v úřadě generálního představeného, Don Rua, "a připrav se dobře, budeš muset hodně trpět."

První pole působnosti dona Ignáce byla Gorice v severní Itálii s početným obyvatelstvem slovinského původu. A mezi slovinskými chlapci pracoval přes dvacet let — dokud ho představení neposlali do malého městečka Perosa Argentina na úpatí Alp blízko Turina, kde se připravovali na kněžství mladí studentíci z Čech, budoucí salesiáni. Don Stuchlý ve svých 55 letech si začal vybavovat z paměti latinská slovíčka, řeckou gramatiku a hlavně svou mateřštinu, kterou nemluvil 30 let.

První dům — Fryšták

R. 1927 se vrací do vlasti, aby tam založil první salesiánský ústav — ve **Fryštáku** u Holešova. "Dne 15. srpna 1927 přijíždí do vlasti Don Stuchlý, aby připravil fryštácký ústav," čteme v ústavní kronice. "Nejdříve se zastavil na Velehradě, kde byly oslavy 1100. výročí umučení sv. Metoděje; chtěl se seznámit s některými kněžími arcidiecéze olomoucké a vyprosit si požehnání věrozvěstů. Po příjezdu do Fryštáku přijal od sestřiček (Neposkvrněného Početí z Přerova) dům — který se měl stát kolébkou salesiánského díla u nás — a spával v něm . . ." Následující dny kupuje nejnutnější nábytek a začátkem září už vítá své první primánky. Do sekundy přijdou chlapci z Perosy, kteří tam už studovali. Celkem měl ústav v prvním svém roce života 50 studentů. Na 1000 studentů prošlo Fryštákem — asi 200 jich u salesiánů zůstalo. Ostatní dokončili gymnasium jinde, ale velká většina z nich stále vzpomíná na léta, která ve Fryštáku prožila, a nepřestala být členy velké rodiny Dona Boska.

* * *

Fryšták byl prvním salesiánským ústavem. V roce 1934 se otevírá druhý, v **Ostravě-Vítkovicích**, ve stínu tamních vysokých pecí a uhelných dolů "Šalomouna" a "Hlubiny". 8. prosince, na svátek Neposkvrněného Početí, byl ústav posvěcen; pak se salesiáni dali do stavby kostela sv. Josefa; Ostrava se stala středem nové československé provincie, do níž byly zapojeny i ústavy na Slovensku, kam salesiáni přišli o tři léta dřív než do Fryštáku.

R. 1939 znamenal začátek tří dalších ohnisek salesiánské práce mezi mládeží — v **Praze-Kobylisích**, s kaplí svaté Terezičky, jehož prvním ředitelem se stal dr. Štěpán Trochta (1905—1974), který právě pro tuto svou činnost mezi mládeží se octl v nacistických koncentrácích —, v **Brně-Žabovřeskách**, jehož řízení se ujal P. František Lepařík ale válka zmařila dostavění plánovaných budov — a konečně i v **Pardubicích Na Skřivánku** naproti velkým kasárnám; ještě než byla stavba dokončena, byl ústav zabrán německou armádou. Teprve po osvobození a po odjezdu rudoarmějců začal ústav sloužit svému účelu. Stal se novým domovem dětí, které za války ztratily nejen domov, ale i rodiče.

Za války

Nacistická okupace znamenala pro salesiánskou práci jednak velké rány, jednak proniknutí na nová místa. Za oběť padly Ostrava, Fryšták a Pardubice; mimoto na 50 salesiánů, zvláště mladých kleriků, muselo do Říše na práci. Byla to velká zkouška, též pro stařičkého P. Stuchlého; neztrácel však naději a odvahu, v nejtěžších chvílích on ji dodával druhým, psal spolubratřím na práci, jezdil, pokud se dalo, navštěvoval, povzbuzoval, radil. Pro ostravské novice a kleriky našel přístřeší v **Ořechově**, v "zámku", který kdysi patřil velehradským cisterciákům — naposled sloužil za obecní sýpku; okna a dveře byly ztrouchnivělé, domem poletovali netopýři. Do roka bylo vše vyměněno a budova se stala docela útulnou, takže se na ni se zalíbením chodily dívat všelijaké komise, až ji zabraly a nezbylo než si hledat nové místo . . . v **Hodoňovicích** u Frýdku, kde mladí studenti se dočkali konce války. A podobným způsobem, "válečným", byly založeny domy v **Dvorku** u Přibyslavi, pro studenty gymnasia z Fryštáku, a v **Mníšku** pod Brdy, kde byla nouzová teologie. Zavírání jedněch ústavů bylo vyváženo stavbou nových. "Aby zelí rostlo, musí se přesazovat," říkával už Don Bosko svým chlapcům, když je na začátku vyháněli z místa na místo.

Po roce 1945

Po válce byly všechny ústavy, zabrané za okupace salesiánům vráceny a jejich prostorami se zase nesl křik a zpěv chlapců a tóny jejich dechových kapel, jimiž naši salesiáni prosluli až v zahraničí — slavnou zůstane jejich účast na junáckém jamboree ve Francii v roce 1947. K ústavům starým se připojily nové. Tak r. 1946 byl salesiánům nabídnut bývalý cisterciácký klášter v **Oseku** u Duchcova. Rozlehlé klášterní budovy úctyhodného stáří, až z doby sv. Bernarda, a krásný barokní kostel se staly sídlem salesiánského teologického učiliště. Protože k opatství patřilo též sedm farností, ujali se v neděli profesoři i studenti duchovní správy a katechismu. Byla tvrdá. Zbytky původního německého obyvatelstva už léta neviděly českého kněze a mladší česká i všelijaká přistěhovalecká generace většinou "zlatokopů", si na kněze musela teprve zvykat. Ale milost Boží působila. Jen na Hod Boží svatodušní r. 1948 přistoupilo v Oseku 115 dětí a dospělých k prvnímu svatému přijímání a 26 mladíků a děvčat bylo pokřtěno. Křty dospělých nebyly v tomto misijním území žádnou zvláštností.

R. 1947 se přestěhoval filosofický studentát do **Přestavlk** u Přerova, kde dřív byly sestry voršilky. Na přání arcibiskupa Berana přijali též r. 1947 salesiáni správu fary ve **Vinoři** u Prahy. A poslední ústav, který salesiáni mohli otevřít, byl v **Trmicích** u Ústí n. Labem, pro kněžská povolání — povolal si je tam don Trochta —, tehdy už litoměřický biskup.

V r. 1948 P. Ignác Stuchlý, téměř osmdesátiletý, odevzdával řízení salesiánského díla v našich zemích svému nástupci P. Antonínu Dvořákovi. Česká provincie, se sídlem v Praze, oddělená od slovenské už v r. 1939, čítala tehdy 12 domů, v nichž sloužilo Bohu 71 kněží, 138 studentů-bohoslovců, 32 řeholních bratří a 26 noviců. Mimoto poslala česká provincie za svých prvních dvacet let života na 20 kněží do zámořských misií.

Ve šlépějích Krista pronásledovaného

Noc z 13. na 14. duben 1950 znamenala konec tohoto slibně se rozvíjejícího díla. S ostatními mužskými klášter y byly v noci komunistickou policií přepadeny i salesiánské ústavy; bezbranné oběti naloženy do autobusů a nákladních aut a internovány v koncentračních táborech, za které posloužily budovy větších klášterů, mezi nimi i shora jmenovaný Osek. Někteří salesiáni byli pohnáni i před soud — mezi prvními byl P. Václav Mrtvý, odsouzený v procesu proti řeholním představeným za "špionáž ve prospěch Vatikánu" na 15 let vězení.

Tehdy se naplnilo proroctví Dona Ruy. P. Stuchlý, milován svými duchovními syny jako otec, trávil svá poslední léta ve Fryštáku, u kolébky svého díla. Při přepadení a odvážení salesiánů zapomněla policie na tehdy už nemocného stařečka. Když se v hluku náhle vzbudil, uvědomil si vážnost situace. Odebral se do kaple a přenesl Nejsvětější Svátost do farního kostela, poněvadž farář, také salesián, byl odvezen s ostatními. Při návratu omdlel a zůstal ležet nějakou dobu na dlažbě blízko ústavu. Tam ho našli ráno v bezvědomí. Lékař zjistil otřes mozku a dal nemocného převézt do nemocnice ve Zlíně. Po zotavení ho ubytovali ve starobinci v Lukově u Fryštáku. Tam ho sestřičky opatrovaly až do smrti. R. 1951 u nich oslavil své zlaté kněžské jubileum. V lednu 1953 se jeho stav zhoršil a 17. ledna večer vydechl naposled. Poslední radost mu způsobil telegram s požehnáním sv. Otce, který právě došel.

Zatím jeho synové začali s ostatními řeholníky, kněžími i věřícími vydávat v utrpení svědectví Bohu a církvi a přes všechna pronásledování, v nichž žijí dosud, zachovali věrnost svému ideálu, naději v lepší budoucnost a lásku k nepřátelům, kteří jim utrpení působí.

I synové Dona Boska mají tedy svůj podíl na nynějších slavných stránkách dějin církve a budují i nadále tajemné Kristovo tělo. Jejich modlitby a oběti zkrápějí duchovní půdu v naší vlasti a připravují nový rozkvět náboženského a řeholního života v našich zemích.

(Z chystaného nového životopisu Dona Boska)

Pozvání na piknik krajanského výboru v Clevelandu

V letním kalendáři krajanského Clevelandu je již po léta zapsán výroční piknik Krajanského výboru. Letošní bude v neděli, 31. července v zahradním pavilónu i hlavní budově **České síně Sokol**, 4314 Clark Ave. — Začátek ve 12 hod. v poledne.

Věříme, že tento letní piknik K.V. bude opět dostaveníčkem všech našich starších i mladých krajanů, kteří chápou účel tohoto podniku: získání finanční základny na další činnost krajanského výboru, který sdružuje přední demokratické organizace a spolky krajanského Clevelandu, včetně Sokolů, D.T.J. a Distr. Svazu českých katolíků.

Pořadatelé se snaží tuto "finanční sbírku" zpříjemnit jak mohou. S pomocí obětavých členů bude k dostání na pikniku pravý sváteční český oběd: vepřová — knedlík — zelí; dršťková polévka; párky, jemné pečivo, káva a další občerstvení.

Na kolo štěstěny se vděčně přijmou dárky povahy praktické i povznášející. Jen je přineste s sebou — nebo je po někom pošlete! Též dary v hotovosti — malé i větší — najdou uplatnění. Můžete je zaslat poštou, nebude-li vám možno se dostavit. Adresa: Krajanský výbor, P.O. Box 347, Cleveland, Ohio 44127.

Snažte se však přijít a přiveďte své přátele a známé. K poslechu a k tanci vám bude vyhrávat dechová hudba, České síně Karlín. Setkáte se s přáteli, ztrávíte pěkné odpoledne a odcházet domů budete s hřejivým pocitem, že jste podpořili dobrou věc.

Proto na shledanou v neděli odpoledne, 31. července v České síni Sokol na letním piknik u Krajanského výboru!

M. H.

KRAJANSKÝ VÝBOR
V CLEVELANDU

VÁS VŠECHNY ZVE
NA

LETNÍ PIKNIK

ČESKÁ SÍŇ SOKOL
4314 CLARK AVENUE

NEDĚLE, 31. ČERVENCE
ZAČÁTEK: 12 HOD. v poledne

- Hudba České síně Karlín
- Český oběd: Vepřová — knedlík — zelí — dršťková — občerstvení
- Štěstěna

Z ČINNOSTI RADY SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA

2051 Park Road, N.W., Washington, D.C. 20010

KOMUNISTICKÁ VLÁDA V PRAZE "UPRAVUJE" SVŮJ VZTAH K TĚM, KTEŘÍ ODEŠLI

Koncem června, jak bylo v Praze oznámeno, "vláda ČSSR schválila směrnice o úpravě právních vztahů Československa k čs. občanům, kteří se zdržují v cizině bez souhlasu čs. úřadů. Na tiskové konferenci prohlásil mluvčí federální vlády inž. František Kouřil, že "tyto právní úpravy budou ve své podstatě v souladu se závěry helsinské konference o evropské bezpečnosti a spolupráci řešení otázky uvolnění v pasové praxi a ulehčení cestování mnoha občanům," a že "rozhodnutí vlády o úpravě vztahu k emigrantům je vedeno snahou umožnit těm občanům, kteří nelegálně opustili republiku, ale nedali se strhnout k nepřátelským činům vůči našeho státu, normální styky s ČSSR, včetně návratu do vlasti." Pan inž. Kouřil k tomu dodal, že "těchto případů bude drtivá většina."

Podle schválených směrnic, "mohou čs. občané, kteří se zdržují v cizině bez souhlasu čs. úřadů déle než 5 roků požádat prostřednictvím čs. zastupitelských úřadů, příslušných podle jejich nynějšího bydliště, o povolení dodatečného vystěhování nebo o propuštění ze státního svazku Československé socialistické republiky. O návrat domů však mohou občané, kteří se zdržují v cizině bez souhlasu čs. úřadů žádat kdykoli. V tomto směru jim čs. zastupitelské úřady poskytnou potřebné informace. Těm čs. občanům, kteří se nechali zneužít k nepřátelským projevům v televizi, rozhlase, novinách nebo jiným způsobem poškozují ČSSR, bude v souladě s platným čs. právním pořádkem čs. státní občanství odňato. Vláda ČSSR současně stanovila, že do doby než si občané, zdržující se v cizině bez souhlasu čs. úřadů, upraví svůj vztah k čs. státu, mohou být cesty za nimi povolené jen jejich rodičům, kteří žijí v ČSSR a jsou v důchodovém věku. Vzdor tomuto svému rozhodnutí považuje vláda ČSSR nedovolenou emigraci občanů za negativní jev, který ve svých důsledcích napomáhá silám, které nemají zájem na rozvoji přátelských vztahů mezi národy a na udržení míru ve světě." Podle pana inž. Kouřila se budou jednotlivé případy posuzovat "diferencovaně". Potud směrnice komunistické vlády v Praze.

K tomu je třeba dodat: Analyzujeme-li základy, z kterých "směrnice" vycházejí, vidíme ihned zásadní rozpor v pojmu lidských práv, jak je interpretuje komunismus a jak je vidí svobodný svět, a jak jsou také formulována v konečném aktu helsinské dohody, které se pan inž. Kouřil dovolává. Směrnice jsou založeny na poddanském poměru občana ke státu. Člověk je tu pro stát, nikoli stát pro člověka. Proto se praví (a právní normy komunismu to zdůvodňují, že se jedná o "nedovolenou" emigraci. Pojem nedovolené emigrace neuznává **právo člověka svobodně si volit místo svého pobytu.** K tomu musí komunistická vrchnost dát souhlas, což je poddanský poměr člověka ke státu, resp. komunistické straně, která ve své "vedoucí roli" je skutečnou vládou. "Směrnice" tedy odporují ustanovení třetího koše konečného aktu helsinské dohody. V "směrnicích" se praví, že jen rodičům v důchodu bude povolena návštěva v zahraničí "do doby než si občané zdržující se v cizině bez souhlasu čs. úřadů, upraví svůj vztah k čs. státu." To je jednak upření práva volného pohybu občanům v Československu ("jen rodiče"), jednak je to vydírání na těch, kteří, podle "směrnic" a proti duchu Helsinek jsou "bez souhlasu čs. úřadů" v zahraničí, což je součást svobodného a nikým omezovaného práva každého člověka v civilisované společnosti.

A konečně: "směrnice" praví, že "čs. občanům, kteří se nechali zneužít k nepřátelským projevům (atd.) ... bude v souladě s platným čs. právním řádem čs. státní občanství odňaté." Víme dobře, co se v zemi pod komunistickou vládou pokládá za nepřátelský akt vůči státu, t.j. komunistické straně: vše, co není striktně v linii, diktované stranou, aniž by se bral ohled na mínění většiny národa. Svoboda tisku, svoboda projevu, svoboda vyznání, atd. jsou zaručeny ústavou, avšak znemožněny ve výkonu totalitní diktaturou. Odnětí státního občanství proto, že někdo kritizuje režim, či se snaží o nápravu, jak tomu chce Charta 77, je v příkrém rozporu s nezadatelnými právy člověka a proti duchu helsinské dohody.

Při této příležitosti je záhodno znova upozornit na skutečnost, že americký pas osoby, cestující do Československa či jiné země, **nedává žádnou ochranu** proti úřadům a jejich postupu vůči takové osobě (ochranu poskytuje jen diplomatický pas). Jsou známé případy, kdy návštěvníci Československa neznalost tohoto faktu draze zaplatili.

Pokud jde o americké občany československého původu třeba dodat toto: Československý občan, který nabyde amerického státního občanství **automaticky pozbývá občanství československého a proto nemusí žádat o propuštění ze svazku čs. státu.** Pokud to na něm nějaký čs. úřad žádá, jedná protiprávně a protiprávně žádá zaplacení poplatků za tím účelem. Tato právní skutečnost se zakládá na mezinárodní smlouvě mezi Československem a Spojenými státy, jejíž platnost nikdy nebyla zrušena. Znění přinášíme dále. Upozorňujeme však, že toto se týká jen občanů s americkou státní příslušností, nikoli těch československých občanů, kteří nabyli občanského práva v nějaké jiné zemi. Tam se vytváří situace dvojího občanství.

□

AMERIČTÍ OBČANÉ ČESKOSLOVENSKÉHO PŮVODU NEMUSÍ ŽÁDAT O PROPUŠTĚNÍ ZE STÁTNÍHO SVAZKU ČSSR

Podle mezinárodní úmluvy o úpravě státního občanství mezi Spojenými státy a Československem (úmluva o neutralizaci z 16. července 1928, č. 169 Sb. ze 7. prosince 1929 a č. 60 Sb. z 29. dubna 1930) ztrácí příslušníci Československa státní občanství československé automaticky nabytím občanství amerického:

"... o příslušnících Československa, kteří byli nebo budou naturalizováni na území Spojených států, bude se míti v Československu za to, že ztratili svou dřívější příslušnost a stali se příslušníky Spojených států... Příslušníci jednoho z obou smluvních států, naturalizovaní podle článku I, nebudou při návratu na svém území země, jejímiž byli dříve příslušníky, stíháni ani trestáni pro expatriaci, nebo proto, že před svou naturalizací neuposlechli povolání k vojenské službě, které jim bylo doručeno do pěti let, které předcházejí jejich naturalizaci."

Úmluva je dosud v platnosti, protože nebyla ve smyslu úmluvy vypovězena, což potvrzují poslední platné úpravy státního občanství, kde se praví (Zákon ČNR z 29. dubna 1969, č. 39 Sb.): "Nedotčena zůstávají ustanovení mezinárodních smluv upravující státní občanství." (RSČ)

□

DOPIS DENÍKU THE CHRISTIAN SCIENCE MONITOR

Deník **The Christian Science Monitor** uveřejnil úvodník, v kterém se praví, že velká většina občanů (v komunistických zemích) přijímá marxismus-leninismus. Na úvodník odpověděl dr. Martin Kvetko, člen předsednictva Rady svobodného Československa v dopise, který The C.S.M. uveřejnil:

"Ve Vašem úvodníku "Détente a lidská práva" jsem četl tuto větu: 'Vpravdě velká většina občanů přijímá marxismus-leninismus jako nejlepší systém a nemá touhu jej změnit — fakt, na který se často zapomíná. Jaký máte důkaz na toto prohlášení? Snad manipulované volební výsledky s použitím jednoho hlasovacího lístku? Snad politická apatije lidí, kteří tak dlouho a tak mnoho trpěli? Kdy byla těmto lidem dána příležitost vyjádřit svůj skutečný postoj k marxismu-leninismu?"

(RSČ)

□

PRACOVNÍ ČAS SE V ČESKOSLOVENSKU PRODLUŽUJE

"Vláda ČSSR po prerokovaní s Ústrednou radou odborov stanovila, že aj v roke 1978 bude zvýšený počet pracovních dní... V súlade s vyhláškou (Vyhláška č. 32 zo 6. mája 1977) rozšíri sa v roku 1978 fond pracovného času o ďalších päť smien," cituje bratislavská Pravda z 17. června a vyjmenovává dny; a cituje dále: "Prácu v ďalších smenách nemožno pokladať za prácu nadčas a nemožno za ňu poskytnúť ani príplatok za prácu nadčas a ani náhradné volno." Ironií je, že, jak Pravda praví, "úprava pracovného času je určená v súlade s vyhláškou č. 63/68 Zb. o zásadách pre skracovanie týždenného pracovného času."

Husákova vláda se snaží dokazovat, že její respektování lidských práv je na vyšší rovině, než jsou "buržoazní" pojmy svobody, že v Československu má každý právo na práci a to že je to právé lidské právo. Kdyby se však dělníci v Československu zeptali proč se bez jejich souhlasu — nebot' odbory v komunistické zemi vykonávají rozkazy shora, nikoli to, co si přejí dělníci — pracovní doba prodlužuje a kdyby dokonce stávkovali, byli by prohlášeni za antisociální a antisocialistické elementy v žoldu západních imperialistů.

(RSČ)

BRATISLAVA NEJZAMOŘENĚJŠÍ MĚSTO V EVROPĚ

Ačkoliv jsou zeměpisná poloha a klimatické a meteorologické podmínky Bratislavy zvlášt' příznivé, je hlavní město Slovenska ekologicky nejzamořenější město v Evropě. Vyplývá to z článku, který přinesl týdeník "Novo Slovo" v listopadu 1976. Autor článku, člen bratislavského městského výboru Štefan Polák, udává jako příčiny tohoto špatného stavu: průmyslové odpady a výpary, znečištěná voda, špatné městské plánování, dopravní hluk, nedostatečné parky a zelené plochy. Byla utvořena zvláštní organisace, aby zajistila spolupráci a pomoc bratislavských občanů pro obnovení zdravějšího životního prostředí města. Také stranické a vládní orgány věnují od jisté doby pozornošt tomuto problému. Nicméně, až dosud nebylo možno vypořádat se ani s nejnaléhavějšími úkoly, takže, jak dodává autor článku, je "dosavadní stav vskutku alarmující.

Jak vypadá plánování, ukazuje nejlépe příklad Petržalky a Podunajských Biskupnic. V těchto oblastech se má podle šesté pětiletky postavit 16.000, resp. 3.000 bytových jednotek. Ale v téže pětiletce se tu plánuje stavba rozsáhlých nových výrobních zařízení petrochemického kombinátu "Slovnaft", což ještě zvýší dosavadní kalamitu. Slovnaft se už na ní podílí tím, že chrlí ročně do ovzduší 44.000 tun šiřičnatých jedovatých zplodin a není naděje, že by se toto množství v dohledné době snížilo. K tomu by bylo zapotřebí podstatně změnit dosavadní závodní technologii. Nadměrnými výpary jedovatých zplodin není ohroženo jen zdraví lidí, ale trpí i vegetace. Jedovatým popílkem jsou zasaženy i tak vzdálené oblasti jako jsou Malé Karpaty.

Nemenším problémem je voda. Závody Slovnaft vypouštějí do Dunaje 330 litrů za vteřinu chemikáliemi znečištěných odpadových vod, kromě 8.000 až 10.000 litrů odpadové vody, které bylo použito k chlazení, a která je nadměrně znečištěna olejovými odpady. Nové plánované petrochemické závody Slovnaftu množství odpadové vody ztrojnásobí, a bude-li vypouštěna v dosavadním stavu, dosáhne znečištění a zamoření stupně, který odpovídá velkoměstu s 1,200.000 obyvateli. (Bratislava jich má dnes něco přes 330.000.) Navíc Chemické závody Jiřího Dimitrova produkují za vteřinu 630 litrů znečištěných vod, které jsou rovněž vedeny přímo do "modrého" Dunaje.

Další metlou Bratislavy je dopravní hluk, kterým trpí podle Nového Slova skoro polovina bratislavských bytů. Jeho intensita dosahuje na některých místech až 100 decibelů. Při tom podle vědeckých průzkumů poškozuje hluk nad 60 decibelů vegetativní nervový systém, nad 90 debibelů jsou v nebezpečí sluchové orgány a intensita hluku nad 120 decibel má přímý vliv na buňky a tkáně.

Stav parků a zelených ploch, které jsou hlavní ochranou proti zamoření ovzduší a proti hluku, je v Bratislavě žalostný. Jejich rozsah je tak malý, že nemůže ani zdaleka přivodit zlepšení. A zřizování nových zelených ploch pokulhává za rozvojem města. V mnohých případech se jejich plocha ještě snižuje.

Tolik ve zkratce obsah článku. Při tom Bratislava není jediná, která v Československu platí za průmyslovou expansi a špatné expansívní plánování stále nesnesitelnějším životním prostředím. Až do nedávna se v Československu tvrdilo, že takhle bezohledně si počínají jenom kapitalisté ...

PAUL'S
BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4477
Ptejte se na
p. PAVLA SVAČINU

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla)

Za P. Costamagnou, jenž patřil k nejlepším misionářům salesiánským, a odejel v čele nové výpravy do misií, poslal Don Bosko za několik dní po odjezdu tento list:

Můj drahý synu v Ježíši Kristu!

Váš odjezd mi rozdrásal srdce. Přemáhal jsem se, ale trpěl jsem velice. Nemohl jsem celou noc po vašem odjezdu usnout. Dnes jsem, chvála Pánu Bohu, již klidnější. Přikládám do tohoto dopisu i dopis na paní Bergasseovou v Marseilli, odevzdej jí ho. Nezapomeň vyřídit pozdrav paní Jacquesové a ujistit ji, že první Patagonka, kterou pokřtíte, se bude jmenovat Háta.

Bůh vás žehnej, synu můj drahý, i všechny tvé soudruhy a Panna dobrotivá vás ochraňuj a zachovej!

Načrtávám zde ještě několik bodů, které dobře poslouží všem salesiánům americkým, a poskytnou látku na rozjímání při duchovních cvičeních, jež brzo začnete.

Jak rád bych k vám měl přednášku o duchu, jaký musí odívovat všechny vaše činy a vaše slova. Způsob preventivní výchovy zůstávej v našich ústavech vždy ve vážnosti. Nikdy netrestejte surově, nikdy nepokořujte slovy, nikdy nekárejte přísně před [illegible]mi! Přívětivost, laskavost a trpělivost nechť jsou vašimi [illegible]atmi. Vyhýbejte se kousavým slovům a políčkům i nejlehčím. Trestejte nepřímo a vždy tak, aby potrestaný ještě víc k vám přilnul než dříve. Salesián se musí přičinit, aby si získal u všech lásku, nikdy nesmí se hněvat ani mstít. Přívětivým slovem laskavou radou a činností se mu vždy podaří vniknouti do [illegible]cí . . .

V radách tohoto máte osnovu, na kterou si můžete, ty a jiní kazatelé, v duchovních cvičeních na konci roku vytkat nejpestřejší jiné myšlenky.

Na shledanou, synu drahý! Šťastnou cestu! Je nás mnoho, velmi mnoho, kteří se za vás modlíme.

Tvůj nejoddanější přítel . . .

Žáku druhé třídy, který z dovolené napsal Donu Boskovi srdečný dopis, odpověděl Don Bosko takto:

Předrahý [illegible]hu,

tvůj dopis mne velice potěšil. Poznal jsem, žes pochopil mou lásku k tobě. Miluji tě, synku, z celého srdce a přičiňuji se svou něžností, abys prospíval, jak jen ti možno, ve studiích a ve zbožnosti, abych tě vedl po cestě nebeské. Vzpomínej si, co jsem ti při různých příležitostech poradil o veselosti, ovšem o pravé veselosti, tryskající z čistého svědomí. Snaž se, abys zbohatl, ale bohatstvím ctnosti, vždyť největším bohatstvím je svatá láska Boží. Vyhýbej se špatným kamarádům, vyhledávej společnost hodných mladíků a svěř se především péči pana faráře, řiď se jeho radami, abys žil správně. Pozdravuj své rodiče a modli se hodně za mne.

Kterýsi z [illegible]ch dobrodinců Boskových poslal k němu jistou dámu se synkem, aby Don Bosko přijal synka do salesiánského ústavu. Don Bosko hocha nepřijal a vysvětlil dopisem jeho přímluvci příčiny.

Předrahý [illegible] barone,

je mi líto, že se mladý Rosso vrátil domů. Nebylo mi možno jej přijmout, není už jediného volného místa. A potom, přišla s ním jeho [illegible]ka, tak módně oblečená, že jsem se rozpakoval, mám-li jí podat ruku. Neodvážil bych [illegible]ez své chudobné a většinou [illegible]sířelé kluky přijat děti, jejichž rodiče žijí v [illegible]kovém [illegible]

Doufám, [illegible] dobrotivě odpustíte, že [illegible]e nemohl vyhovět. [illegible]nu sebemenší mod[illegible] [illegible]ebe, nebo vám v Pánu [illegible]

Podobný [illegible]ů napsal Don Bos[illegible] volné odpoledne strávené [illegible] některého svého [illegible]ů na kopy. Jakmile se smrákal[illegible] od práce. Měl od [illegible] zakázáno psáti při[illegible]mělém sv[illegible]rovnal papíry, odporu[illegible]a a ubíral se domů. Cestou se [illegible]v chrámě La Consolata. Tam sloužil kdysi druhou mši [illegible]ou, tam se ráda chodívala modlit maminka Markéta, tam [illegible]al útěchu zpovědník a otcovský rádce Boskův Don Cafasso. Tam sloužil mši svatou po úmrtí své maminky a zasvětil hned své hochy ochraně Matky nebeské, tam se Don Bosko vždy rád zastavoval, sestoupil až do tiché podzemní kaple a pohroužil se na chvíli do vroucí modlitby.

Pak šel domů, kde již na něho číhali. Hodinku před večeří patřil Don Bosko svým salesiánům, poučoval je, povzbuzoval, potěšoval, vléval jim svého ducha a rozněcoval jejich srdce ohněm srdce svého. O osmi hodinách zvonilo na večeři. K večeři se Don Bosko v pozdějších letech svého života nikdy neopozdil, požehnal jídlo a předsedal stolu. Čtenář přečetl několik vět z evangelia a potom odstavec z některé knihy. Pak byla volná rozmluva. Don Bosko nepřepínal nikdy sil svých řeholníků. Byli všichni poměrně mladí a potřebovali oddechu a hlasitého rozhovoru. Po celý den byli zapřaženi do tuhé práce, jedině při večeři spadaly z nich všecky starosti. Ostatní den patřil Pánu Bohu a mládeži, bylo tedy velmi moudré, aby se jim popřála chvilka oddechu a rozptýlení, aby si pobesedovali se svým duchovním otcem, s ním se poveselili a potěšili. Hledíval na své syny s jakousi otcovskou hrdostí.

Za půl hodinky vstávali salesiáni od stolu, odcházeli na dozor při hrách chovanců. Do jídelny se pak vlomili, jak již bylo jednou líčeno, nejmenší chovanci Boskovi. Neviděli Dona Boska od oběda, už jim bylo po něm teskno. Večer jim bývalo u něho nejlépe. Bylo jim tak dobře na Dona Boska se dívat a jej poslouchat. Nic se ho nebáli, nic se neostýchali. Večery v jídelně kolem Dona Boska dýchaly duchem rodinným, hřály příjemně, bývaly nezapomenutelné.

Bilo devět hodin. Zvonek zazvonil na večerní modlitbu, vše se hrnulo do kostela. Před chvílí bývalo daleko slyšet veselý křik ze dvora, kde si hoši hráli, najednou vše ztichlo, a z kostela zazněl zpěv nábožných písní, zpívaných od sedmi set mladých, nadšených hrdel. Don Bosko bývat v kostele s nimi, modle se svým tenorovým hlasem večerní modlitby. Po modlitbě vystoupil na stupeň, rozhlédl se otcovsky po zástupu mládeže a promluvil denně několik slov na dobrou noc.

Poslechněme jednu z večerních promluv Boskových, ve které varuje před krádeží:

Drahé děti, denně večer odevzdáváte svědomitě i nejmenší věci, které se v domě našly, jsem proto přesvědčen, že nikdo z vás si nenechá, co není jeho. Poněvadž však ďábel je zlomyslný a mohl by vaše svědomí v té věci ukonejšit, připomenu vám dnes, že nic tak na světě člověka nezneuctivuje jako krádež. Když byl někdo přistižen při krádeži, je pak vše marné, aby vzpomínka na jeho krádež vymizela z paměti ostatních. V jejich duši zůstane vázet: Ten je zloděj. Kamarádi přijdou domů do jeho rodiště a vyloží všude, že ten je zloděj, ukradl to a to. A po celém rodišti se roznese: Ten synek kradl [illegible] je zloděj, a všichni se mu budou vyhýbati.

A to není všechno. Nejhorší je trest, kterým hrozí Pán: Zlodějové nevejdou do království Božího. Řekněte mi, může se něco vměstnat do vašeho oka? Jistě ne, ani stéblo slámy. A tak je to i s nebem. Ani stéblo z cizího zboží se tam nevměstná. Kdyby někdo z vás umřel a měl na svědomí snad jen ukradenou jehlu, bude zastaven u brány nebeské. Jehla je opravdu maličkost a krádež jehly je hříchem jen malým, ale i malá krádež, ručím vám, bude se velmi draze platit v očistci.

Svatý Augustin píše správně: Hřích krádeže nebude odpuštěn, dokud se zloděj nerozhodne pro náhradu. Mohli byste se ze své krádeže, jak chcete, dobře zpovídat, dokud ukradeného nevrátíte, nebudou vám hříchy odpuštěny. Rozumějte ovšem dobře, dokud nevrátíte věc, kterou neoprávněně ještě máte. Kdybyste věci už vrátit nemohli, musíte vzbudit aspoň předsevzetí, že ukradené vrátíte, až vám bude možno. Také si, milé děti, pamatujte, že krádež malých věcí vede k hříchům těžkým. Malé krádeže dráždí k větším. Dnes ukradne někdo soldy, zítra límec, pozítří sebere kamarádovi jablka, potom knihu. Na konec si uchystá hezký účet na Boží soud.

Jestliže se tedy nechceme vystavovat nebezpečí všeobecné hanby, nechceme-li obtížit své svědomí, střezme se, abychom se cizího majetku nikdy nespravedlivě nedotkli. S cizím majetkem jednejme opatrně jako s ohněm. Jestliže vám spadne jiskra na šaty, okamžitě ji střesete. Podobně, jakmile uvidíte u sebe věc byť sebemenší, která vám nenáleží, dejte ji hned na její místo. Potřebujete něco? Poproste své kamarády, jsou šlechetní, jistě vám půjčí anebo darují, co potřebujete. A jestli nedarují, jsou tu ještě vaši představení, kteří vám vyhoví podle možnosti. Dobrou noc, děti!

Ze zástupu hochů ozvalo se všemi ústy srdečné grazie, diky, a Don Bosko, podporován jinými, sestoupil se stupně. U dveří se všichni tlačili políbit mu na noc ruku. Někteří zůstali pozadu, chtějíce promluvit něco soukromě s Donem Boskem, ně[illegible] si zadržel, chtěje soukromě s nimi promluvit. Krátké [illegible]rozmluvy bývaly často[illegible] důležité a účinné

[illegible]r daří?"

dobře."

[illegible]?"

[illegible]

"Kdybys měl dnešní noc umříti, byl bys připraven?"

[illegible]."

"[illegible] tedy ke zpovědi?"

"Zítra ráno."

"A proč ne ještě dnes?"

"[illegible] dnes bych už vše dobře nevykonal."

"Tedy ráno jistě, ano?"

"Jistě, slibuji vám, Done Bosko."

A hoch odcházel v nitru změněný.

(Pokračování příště)

Reklama v hromadných sdělovacích prostředcích

(Dokončení ze str. 5)

zisky, pramenící z reklamy a propagandy, budou využívány jen k stále většímu soustřed'ování hromadných sdělovacích prostředků v několika málo rukou, které pak budou schopny ovlivňovat lidi stejně jednosměrně a nebezpečně, jako státní kapitalismus politického monopolu marxistů či kterékoliv jiné totality.

* * *

Proto se letošního 22. května 77, u příležitosti XI. Světového dne hromadných sdělovacích prostředků, diskutovaly na katolických universitách hlavně tyto tři body:

1.) Hromadné sdělovací prostředky jsou dnes hlavní hybnou silou veškeré reklamy a propagandy.

2.) Reklama je v současné době též hlavním finančním zdrojem sdělovacích prostředků a proto stále roste i její vliv na politiku, pokud jde o informace, tisk, film, divadlo a celkové usměrňování veřejného mínění.

3.) Katolické sdělovací prostředky jsou reklamními agenty zanedbávány a nepostupuje se vůči nim spravedlivě a z toho plyndu i nevýhody hospodářského rázu.

Z těchto diskusí a přednášek vyplynuly zase 3 body, v nichž katolici a církev musí vyvinout větší a vytrvalé úsilí.

1.) Zahájit s reklamními agenty konkrétní dialog na všech úrovních s cílem zlepšit současné zákonodárství v tomto směru, jakož i jeho praktické uplatňování.

2.) Připomínat veřejnému mínění, že i v inserci existuje závažný morální problém, pramenící právě z obsahu a způsobu propagační reklamy.

3.) Ukázat katolickým sdělovacím prostředkům, jaké formy reklamy a propagandy si mohou vybrat ve shodě se svým posláním.

V této souvislosti je třeba též uvésti papežskou pastorační instrukci "Communio et Progressio", která stanoví pravidla, týkající se pastoračních otázek ve spojitosti s reklamou a propagandou.

—av

PŘI PRODEJI VAŠEHO DOMU SVĚDOMITĚ A OCHOTNĚ VÁM POMŮŽE

VIC TESINSKE

Telefon: 749[illegible]

Jax Realty

6531 W. Cermak Rd.,

Berwyn

INVESTICE — PŮJČKY

Dlouhá léta zkušenost

VOICE OF THE NATION

★ TO BE A WOMEN IN A COMMUNIST COUNTRY

by
MÍLA PACHNEROVÁ

(Conclusion from last issue)

Epilogue

In the records of the history of medical science, cases have often been reported of plagues attacking masses but avoiding those who miracuously survived. At times, observing the relatively sheltered way of life of my American women friends, I admire their child-like unawareness of this blessing. I cannot avoid to come to the puzzling conclusion that there is only one incidental but undoubtedly favorable after-effect of the fact of the Czechoslovakian woman's overexposure to every-day's hardships; namely, the condition of her admirable firmness of mind.

It is my belief that such an articles as the present, one should imply a moral purpose, thus helping the reader to reach a positive conclusion. The one I have in mind is that women, who had the great opportunity to be born here and not over there. Therefore living in a better part of the world, breathing its free air and enjoying the sacred right to disagree, should not only hear about other, less fortunate ones but also, in my opinion, learn something from them as well.

One thing the American women would realize after living the first few days, somewhere "over there" would be the nearly total absence of the abominable self-analysis common to the Czechoslovak woman involving an absolute lack of any sense of "unfulfillment" or frustration, so frequently encountered here. A paranoid scrutiny of "Who am I" and "Where did I come from?" would make any Czechoslovak woman laugh. The questions amuse me, even after having myself been an American for years.

The answer to both questions is evident fully enough. Being completely occupied does not leave you much time for abstract or unproductive considerations of your inner self and personal feelings, an occupation which may have devasting effects, when harbored in the mind. Only a minority of Czechoslovakia's women, usually at the time of meno-pause feels the need to see a psychiatrist. What a different situation exist in the States! Psychiatric relief is not generally sought by Czechoslovak women, in spite of the fact that such treatment would be paid for by the state, to which, of course, all employed contribute by deductions from their salaries.

The strife to survive, in such an environment of society as the communist world cultivates, has ironically enough a therapeutic value in the sense that it completely occupies the mind of the women with daily cares. Their hard work is an antidote to the troublesome state of the American woman's mind which seeks cure and escape by introspection. This admittedly is a curative slap in the face of a hysterical patient, yet a very effective one.

A person can avoid pharmaceutical compounds simply by working on something useful. It is free! Yet I do not recommend here nor do I praise the praise the hardships to which so many Central European women are exposed. It is not a miracle treatment for boredom, though a smaller dose should be useful. If, furthermore, is not a panacea, but it is often preferable to the creeping danger of frustration and to the everlasting chase after one's identity. It so evidently is an unfortunate harvest of a too good, too uneventful and, therefore, unsuccessful life, the bitter fruit of boring inactivity.

Much more could be said about the woman's life in Czechoslovakia. This is just a modest sample. Its purpose is, hopefully to offer some objective insight, based on correct information, to some young, or perhaps less young, American women in need of it.

In retrospect, a good piece of work done in most instances answers in a satisfactory way the question of "Who am I". The reply is "I am a valuable member of the human society, but I cease being valuable the moment I start brooding over that condition". There are thousands of more rewarding ways on how to spend one's free time better than by indulging deep into one's own mental trash.

It is not the bee, which is concerned with what her life aim is, where she comes from, or where she is going. She already knows these answers and besides: she is too busy with collecting pollen and honey. It is to the drone to whom such questions become a life's occupation.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

THE TOP SECRET DOCUMENT — PART IV

This is the fourth and final column in a series which has centered on the Top Secret Document NSC 68 signed by President Truman in 1950.

The Document affirmed that Russia's intention was to create a total Communist world and that she was so dedicated to this achievement that no kindnesses or aid or unilateral disarming on our part would alter that determination.

Therefore, it was recommended that America should build-up and maintain superior military strength, and the government should inform the American people of the intentions of Russia.

Since America is now following a very different course, and since Russia is actually more militant now than ever, how does it happen that we have so changed our policies that we have become Russia's most liberal source of aid in improving her own armaments while we neglect our own?

Speaking to the Head of the Communist Party, in 1928 Stalin said: "Comrade Foster, you can never get the American people to vote for Communism or even for Socialism but you can lead them into our program through the back door. Go home and say that you support the present system in America but that you wish to improve it by more government action on behalf of needy people. Take your stand for anything that will involve government more deeply in the regulation and control of the activities of men. In this way, you can bring America into Communism and the people will never know it."

John Dewey, the most influential American educator in this century, was on the Board of Directors of The League for Industrial Democracy, a Socialist organization. He, along with other Socialists such as George S. Counts, Harold Rugg and William Kilpatrick, used our American educational system as a means of transmitting Socialism into the minds of several generations of young people. Reference: Sixty Years of Democratic Education, 1965, p. 5. The Social Gospel, which has become the dominant philosophy of The National Council of Churches of America, and of The World Council of Churches, is Socialism with a bit of religious flavor. Walter Rauschenbusch, known as the father of the Social Gospel, was a Socialist.

Arthur Schlesinger, Jr., writing in the Partisan Review, May and June issue, 1947, expressed a belief that Democratic Socialism was possible if it was achieved gradually. He defined Socialism as "the ownership by the State of all significant means of production . . . there seems no inherent obstacle to the gradual advance of Socialism in the United States through a series of New Deals."

Shortly after John Kennedy became President he ordered the military to make no more anti-Communist speeches. Private individuals and groups of private citizens were criticized and maligned by various segments of the media.

Liberal aid and credit began to flow to Russia. Great social programs were adopted and our military neglected until now many people think America is number two.

Under these conditions there are three steps that America should take to preserve our American way of life, our Constitutional government, our private enterprise economy, and freedom of religion:

1. We should refrain in every possible way from taking steps to build-up Russia's military might.
2. We should build-up our own military might until there would be no question about our superiority.
3. We should, in every possible way, acquaint the public in America with the real objectives of the Soviets, who seek nothing short of total world domination.

We had better believe that they really mean it, and we had better recognize that they are working desperately to achieve it. Our "survival" is at stake.

Brzezinski under attack

White House adviser Zbigniew Brzezinski has been attacked by Czechoslovak newspapers, radio and television as the foremost exponent of "anticommunism" and "antisovietism."

He was alleged to have traveled to Prague in 1968 to "direct an antisoviet revolution" during the Prague Spring. On May 25 Rudé právo, Prague's official communist daily, denounced Brzezinski for making "provocative statements about civil rights in the socialist countries" in an interview published in U.S. News and World Report. Faithfully echoing the line taken by Tass, the Soviet news agency, Rudé právo criticized Brzezinski for expressing disappointment that the American press had "weakened its interest in the problem" of human rights. It did not hide its displeasure that Brzezinski should have said in the interview that "the American government has not moderated its position on human rights in the Soviet Union." Quoting Tass, Rudé právo accused Brzezinski of presenting an arrogant ultimatum: "The Soviet Union must cooperate with us or it will run the risk of placing itself in a position of historical discordance with the problems of our time." Rudé právo applauded Tass for noting that the Soviet Union "does not try to reach the American level of human rights."

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233
Chicago, Illinois 60623

★
Our 94th Year
A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY
Saving Is Convenient Here!
Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.
Member of Federal Home Loan Bank System
INSURED SAVINGS UP TO $40,000.00
by Federal Savings and Loan Insurance Corporation
SATISFYING FRIENDLY SERVICE
SECOND FEDERAL SAVINGS
Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500

A misread and misunderstood agreement

WHAT THE HELSINKI DECLARATION WAS REALLY ALL ABOUT

The Final Act is a vast, complex and finely balanced package conceding very few of the points the Soviet Union hoped to gain

Today in Belgrade officials from 35 states gather to start the long process of reviewing the Final Act of the Conference on Security and Cooperation in Europe, which was signed two years ago in Helsinki by the Soviet Union, the United States, Canada, and all the states of east and west Europe except Albania.

First they will try to agree on procedures which could take several weeks at least. Then they must fix a date for the main conference. This could start in early October and finish by the end of the year, but there are many differences between East and West, and some within the western alliance, so nothing can be predicted with much confidence except that a frustrating time will be had by all.

Public interest in the conference has grown a lot since Helsinki, largely because Soviet and east European dissidents have been invoking the agreement in defense of human rights, but misconceptions and misinterpretations still abound. In fact, few if any international agreements can have been as widely misunderstood as this one.

When it was signed many westerners mistakenly thought it was a sell-out to the Russians. Others dismissed it as a collection of windy declarations signifying nothing but a waste of time. The Americans were not much interested. A few optimists said it marked the dawning of a new era of détente. Harold Wilson said it made the Congress of Vienna look like a tea party. Now the optimists are disappointed, while some of the people who were quickest to denounce it have become the most vociferous in demanding its implementation because they have found it contains cudgels with which to beat the Russians. Meanwhile the Americans have become so enthusiastic that may rock the boat too much.

Most of the early misunderstandings could have been avoided if people had read the texts, or if they had not been taken in by Soviet attempts to conceal a diplomatic setback by claiming it as a success and by talking as if rejected Soviet drafts had in fact been included.

The fact is that the Final Act is a vast, complex and finely balanced package conceding very few of the points the Soviet Union most hoped to gain. It does not sanctify Soviet hegemony over eastern Europe. It does not freeze the frontiers of Europe. It does not realize Soviet seizure of the eastern Europe, it does not indorse the so called "Brezhnev doctrine" of limited sovereignty which was invented to justify the invasion of Czechoslovakia. It does not sanction government control over the movement of people and information. It does not even have legal status. Nor, on the other hand, is it just a declaration on human rights. It is a political undertaking intended to provide a broad framework for improving European relations.

There are four sections, or "baskets", as they became known when participants threw in proposals during negotiation. The first contains 10 principles guiding relations between states, including respect for sovereignty, non-use of force, inviolability of frontiers, nonintervention in internal affairs, respect for human rights and fundamental freedoms, self determination and fulfilment of obligations under international law. It also contains military confidence-building measures, including the requirement to give prior notification of certain military maneuvers.

Basket II is a long section on cooperation in economics, science, technology and the environment. Basket III is about cooperation in humanitarian and other fields, including human contacts, the freer movement of people and information, family reunification, education and culture. Basket IV is about follow-up and commits the signatories to this year's meeting in Belgrade, where they are supposed to have "a thorough exchange of views both on the implementation of the provisions of the Final Act and of the task defined by the Conference as well as, in the context of the questions dealt with by the latter, on the deepening of their mutual relations, the improvement of security and the development of cooperation in Europe, and the development of the process of détente in the future".

The enterprise suffered all through from having to reconcile two different concepts of détente. The Russians wanted a protective codification of interstate relations and a sort of substitute peace treaty to sanctify the results of the Second World War. The West insisted that détente must lower barriers and open up freer contacts between east and west Europe. By the time the texts emerged after nearly three years of negotiations, the western concept had largely prevailed. The Soviet Union had given way all along the line in order to get the conference.

The text now say that frontiers can be changed peacefully by mutual consent. The principle of self-determination is recognized. Individual rights are balanced against the rights of states. Elastic phrases about respecting national "customs" have vanished. So have conditional restrictions on information. There is no reference to the Soviet doctrine of peaceful coexistence. Nor do the principles of behaviour apply only to relations between states with different social systems, as the Soviet Union originally proposed, since this would have meant they did not apply, for instance, to relations between Russia and Czechoslovakia. They apply to everyone, and have even been mentioned in defense of Concorde's landing rights in the United States.

Principle VII contains the key statement that respect for human rights and fundamental freedom is "an essential factor for the peace, justice and well-being necessary to ensure the development of friendly relations and cooperation among themselves as among all states". This is the main formal justification for discussing human rights in the context of détente. The Russians reply by quoting Principle VI on non-intervention, but the wording does not support their interpretation and in any case all principles are stated to be "of primary importance" so none can take precedence over another.

The texts, therefore, represent a considerable and underappreciated diplomatic success for the West. But what have they actually achieved? I will discuss this in another article tomorrow.

Richard Davy

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochuť

Bishop Kucera's Coat of Arm's

Sunday, July 17, Bishop Daniel Kučera, O.S.B. was Speaker at the Czech Catholic Day in Cleveland, O. Hon. Mayor Ralph Perk made him at this occasion the honorary citizen of Cleveland.

A coat of arms identifies a person or an institution through the stylized arrangement of graphic symbols. The primary element of any coat of arms is the "shield" which contains these symbols, each of which in some way refers to the person or the institution. In the case of a bishop, additional symbols are included to indicate his position: the processional cross and the tasseled hat. The hat takes the place of the military helment found so frequently in the coats of arms of families.

The shield is divided into the larger portion, or the lower two-thirds, and an upper portion, or the top one-third. The principal portion shows two silver lions on a red field, primarily alluding to the bishop's patron. Daniel the Prophet, the story of whose deliverance from a den of lions is recorded in the sixth chapter of the Book of Daniel. A secondary reference is to the ancient Kingdom of Bohemia, from which the bishop traces his ancestry. The arms of Bohemia consisted of a silver lion on a red field, the lion having a double tail and wearing a gold crown. This figure has continued to appear as the symbol of the Czechoslovak Republic in all its forms.

The upper third of the shield shows a gold eagle on a blue field, with two black crosses on the pinions of the eagle. The blue field bears a reference to the national colors of the United States as well as to the parish of St. Louise De Marillac, in LaGrange Park, where Bishop Kucera assisted for nine years.

The eagle is presented as though occupying the entire shield; however, only the upper third of the figure is actually shown. The eagle, in full plumage with the silver strap at its breast, refers to the coat of arms of St. Procopius Abbey, the community of Benedictine monks in which Bishop Kucera made his monastic profession, was educated, and served as abbot for seven years. The eagle as shown is sometimes used as an attribute of St. Wenceslaus, the martyr-king of Bohemia, referring here to the special character of the Abbey as originally a monastic foundation of Czech nationality. The two crosses refer to the color of the Benedictine habit. They also relate to the arms of the Abbey where the eagle is superimposed upon a black cross.

The motto below the shield contains another allusion to the Book of Daniel. Translated from the Latin, it means "Bless the Lord". It occurs as a refrain in the Canticle of the Three Young Men (Daniel 3, 52-90). Besides an obvious reference to St. Benedict, who urged the monk to praise God through prayer and work, the motto suggests the Bishop's dedication to the primary duty for which he is ordained, that of leading Christian people in worship of God.